

ra deo. substratus sit pedibz vris. Cum oēs seipm
bonorū operū pbeat exēplū. Corruptat iētos. cō
solet pusillanimes. suscipiat infimos: paciēs sit
ad oēs. Disciplina libēs habent: metuendū ipo
nat. Et quūvis utrūq; sit necessariū. tñ plus ama
ri a vobis appetat q̄ timeri: semp cogitās deo se
pro vobis redditurū esse rationē. Unde vos magis
obediendo. nō solū vri s; etiā ip̄i miseremū: qui
int vos q̄nto in loco supiore. tāto ī piculo maiore
versat. Donet dñs ut obseruetis hec oīa. tāq; sp̄ua
lis pulchitudis amatores. et bono xp̄i odore de bo
na cōuersacōe fignantes: nō sicut serui sub lege.
s; sicut liberi sub gr̄a cōstituti. Ut at vos ī libello
hoc. tāq; ī speculo possitis īspicē: ne p̄ obliuionē a
liq̄d negligat. semel ī septimana vobis legat. Et
ubi vos iueneritis ea que sc̄pta sūt facientes: agi
te gr̄as dño bonorū oīm largitori. Ubi autē sibi
quicūq; vrm videt aliq̄d deesse. doleat de p̄tēto.
caueat de futuro: orans ut sibi debitū dimittat.
et ī tēptacionē nō iducat. *Explicit regula b̄i Augusti
ep̄i patris nri.*

*Incipit cōmentū hugonis de sc̄o
dico: sup reglāz b̄i auḡ ep̄i.*

Regula appellatur: q̄ subscripta sūt. ideo
regula appellant: q̄ videlicet
ī eis rē viuēdi nobis forma ex
p̄mit. Regula at̄ dicit: eo q̄
recte regat ul' doceat. Et qd nos
dicim⁹ regula: greci canon ap
pellat. Inde etiā greco noīe canōici id ē regulares

153
appellati sūt: hii qui i monasterijs cōstituti. iuxta
regularia p̄cepta sc̄arū p̄m̄ canōice et apostolice
viviūt. **¶** Quibz dicit. Hec sūt. que ut obserue-
tis p̄cipim⁹ i mōstero cōstituti. **¶** Ad hoc diuina
p̄cepta nobis legūt. ⁊ quatin⁹ lecta itelligāt: itel-
lectu ope cōpleant. **¶** Nā si itelligāt et nō impleant:
metuenda ē illa sentētia qua dicit. Seru⁹ q̄ scit
volūtate dñi et nō facit: plagis vapulabit multis.
Nūc paulus ait. Nō enī auditores legis: s; sc̄ores
iustificabūt. Audiam⁹ ergo sacra p̄cepta p̄ssi dñi.
et mēores sum⁹ ad faciendū ea. ⁊ q̄a sicut ait beatus
iacobz. si q̄s p̄spererit i lege p̄f̄e libertatis. et p̄mā
serit nō auditor obliuiosus fact⁹. s; factor opis: luc-
bis i sc̄o suo erit. Et i euāgelio. Hī q̄ audiūt v̄bū
dei: et custodiūt illud. Igit̄ hec q̄ p̄cipiūt nobis i
monasterio cōstitutis: hūilit̄ attendam⁹. **¶** Pri-
mū igit̄ iqt̄. p̄t̄ qd̄ i vnū estis cōgregati. caritatis
vinculū custodiat. ⁊ ut vnanimes habitetis i domo:
et sit vobis cor vnū. et aīa vna i deo. **¶** P̄ma no-
bis amonicio fit de vnitāte et cōcordia: et tali cō-
cordia que ex deo sit. **¶** Nā cōcordia faciēdi p̄c̄m
mala ē: cōcordia uō ad faciēdū bonū. ad sectā
dā iusticiā. ad seruēdū deo bona ē. **¶** Hoc ē p̄t̄
qd̄ sum⁹ i vnū cōgregati: scilicet ut i seruicio
dño. vnū sp̄m̄ et vnā aīam oēs habeam⁹. Et
ideo p̄cipit. ut vnanimes habitem⁹ i domo: et
sit nobis cor vnū. et aīa vna i deo. **¶** Oportet
ei si i vnū sum⁹ cōgregati cōp̄alit̄: ut simul
habitem⁹ sp̄tuali. **¶** Nō enī p̄dest si nos cōtinet

una domus: et sepat diuisa voluntas. Plus enim deus
attendit unitatem animi: quam loci. Ecce in una do-
mo sumus plures homines. diuersi mores. diuisa cor-
da. diuise anime. hec omnia debet coniungere in unum una in-
tencio: et unus amor in deum. Debemus ergo esse in
hoc. unum animi. unum voluntatis. et unum intenciois.
ut deo seruiamus. et diligamus eum ex toto corde. et
ex tota anima: et proximum nostrum sicut nos. **N**eces-
saria est igitur nobis virtus concordie: que sic haberi
potest. Si frater cum veniat ad monasterium. incipit se spo-
suae propria voluntate: atque illum imitari quam aut. Non
vult facere voluntatem meam. Et iterum. **P**ater non sicut ego
volo: sed sicut tu. Hoc est enim quod maxime adducat con-
cordiam. si quisque non suam. sed alterius studeat facere vo-
luntatem in bono: et hoc est humilitatis iudicium. Inde
gignat obedientiam. crescat caritas et pax atque iusticia: ce-
teraeque virtutes. **E**rgo si ego volo facere voluntatem meam.
et iste suam. et ille suam. sunt diuisiones. oriuntur lites.
iraque et rixae: que sunt opera carnis. Et sicut ait
apostolus. **C**um talia agunt: regnum dei non consequentur.
Sunt quidam in congregatione obstinati in sensu suo.
sapientes in oculis suis. huiusmodi hoc quod in animo suo conce-
perunt. quasi ex maxime defendunt: nec se aliis. sed
alios sibi applicari contendunt. et si viderint sibi sta-
tum non obtinere statim commouent: atque alios pertur-
bant. Tales solet esse rebelles mandatis seniorum:
plurimumque regnat in eis passio iobis et impatientie.
Isti non sunt idonei ad concordiam. nam secundum apostoli vo-
luntatem. euauerunt in cogitationibus suis. et obscura

tū ē isipies cor eorū : dicētes enī se esse sa-
 piētes stulti facti sūt. **M**agna quippe ob-
 scuritas ē cordis supbia : et valde stulta sapia
 ē alius se velle pferre. **Q**uo cōn idē apls ait.
 Si quis videt int̄ vos sapiens esse : stultus fiat
 ut sit sapiēs. Sapia enī hui⁹ mūdi : stulticia
 ē apud deū. **E**t scdm̄ deū magna ē sapia : oībz
 se indicat inferiorē. **I**nde scriptū ē. **Q**ūto ma-
 ior es : hūilia te ī oībz. **H**ic dñs discipulos su-
 os int̄ quos cōtencio erit. quis eorū eet ma-
 ior : stat̄ ad cōcordiā et hūilitatē renocat dices.
Qui maior ē vīm : erit vī seru⁹. **E**t ip̄e filius
 hoīs nō vīt nūstrari s̄ nūstratē : et dat̄ aīaz
 suā in redēptionē pro mltis. **E**rgo vnanimes
 habitem⁹ ī domo. **B**onū ē enī et iocūdū deo :
 habitatē fr̄es ī vnū. **N**ec tā placet ei nū iei-
 unia. nū orōnes. nū sacrificia : qm̄ cōcordia. **E**t
 ideo dicit ī euāgelio. **V**ade p̄us recōsiliari fr̄i
 tuo : et tūc vēiens offeres mun⁹ tuū. **E**x quibz
 v̄bis patet. quia q̄ cōcordiā nō habet : oīpotē
 t̄ deo dignū sacrificiū offerre nō valet. **P**ensat̄
 ergo debem⁹. q̄nta sit apud deū cōcordie v̄t̄.
 sine qua nō placet deo ip̄a sacrificia : q̄bz delent
 p̄m̄. **E**t sciendū : q̄a dū ad cōuersionē veni-
 m⁹. cōt̄ dyabolū certamē assumim⁹. **N**ichil
 ei ē qd̄ ip̄e t̄ntū timeat : q̄ntū caritatis v̄nitatē.
Nā si distribim⁹ totū qd̄ habem⁹ p̄t̄ deū.
 hoc dyabolus nō timet : q̄a nichil possidet. **S**i
 ieiunam⁹. hoc ip̄e nō metuit : q̄a cibū nō su-

mit. Si vigilam? ipse non tunc inde: quia ipse sap
no non vult. Sed si caritate coniungimur: inde vehe
menter expandat. quia hoc tenemus in terra: quod ipse
tenere contempsit in celo. **H**ic est quod sancta ecclesia tribulus
ut castrorum acies ordinata esse describit: quia
sicut hostes timet quando acies castrorum bene ordinata
et coniuncta ad bellum viderit: ita nimirum dyaboli
expandat. quando spirituales viros virtutum armis accu
tos in unitate concordie unum conspiciat. victusque ve
hementer dolet: cum eos per discordiam dividit et pene
trare non valet. **H**ic de domino scriptum est. Factus est in pace
locus eius. **U**bi fregit potentias arcuum: scutum gla
dium et bellum. **E**x quibus verbis patet: quod omnia dyabo
lica arma concordia frangit. **Et sit vobis cor unum**
et anima una in deo. **H**ec sunt primarie species: quas ex per
mordio nostre conversionis offerre omnipotenti deo debe
mus: sic ipsa sapientia precipit dicens. **F**ili mi da michi
cor tuum. **P**rius enim corde et voluntate trahimur ad deum.
Ergo si corpe separamus a seculo. corde et anima iungamur
deo: ut possimus veraciter dicere. **A**dictu autem adherere
deo bonum est. **N**am quod adheret deo: unum spiritus est cum eo.
Adhereamus ergo ei. ut sumus fortes per ipsum: ut si
mimus unum cum ipso. et beati cum ipso: dicamusque ei. **A**d
hesit anima mea post te. **C**aritas sepat nos a mu
do: et ipsa nos coniungit deo. **S**ic erit nobis anima
una. et cor unum in deo: si ex toto corde. et ex tota
anima diligamus deum. **D**eus enim caritas est. **E**t quod ma
net in caritate in deo manet: et deus in eo. **E**t quod
caritas non quit que sua sunt: recte subiungit. **E**t

155
nō dicatis aliqd ppriū: s; sunt vobis oīa cōia. **N**ō
ei debem; aliqd habē ppriū. à q̄q; dice meū s;
nīm. ut dicat nra tunica. nra dom; nra cappa.
nra causa: et i ceteris silit. Oīa ei i cōi debe; ha
bē: et oīa cōi noīe appellae. S; i hoc pēsandū
ē. q̄nta sit dīa int; carnales fr̄es et spūales. nā
illi qd cōe ē diuidūt: ista qd diuisū erat i cōe po
nūt. Ibi quisq; qd suū ē q̄rit. ista nō que sunt
querūt: s; que ihu xpi. Plus ergo valet ista
pprietas q̄ illa. q̄ illa deficit: ista crescat.
Illa habet diuisione: ista vnitatē. Illa transit
cū hoc sc̄lo: ista pmanet i futuro. Ad hoc enī
sil i ista domo viuim;: ut postmodū i celesti
regno sil maneam;. **F**ili; dei sum; iqt apls:
s; nodū apparuit quid erim;. Scim; at qm cū
apparuit. siles ei erim;. qm videbim; eū sicut
tū ē. Et iterū. **N**ō habem; hic manētē ciuita
tē: s; futurā iquirim;. Ergo nō debem; habē ppia:
s; sunt nobis oīa cōia. Ptes faciūt sibi hoīes in
hoc sc̄lo. alius aurū et argētū. alius domos et
fr̄uhas. alius nomē grande. ali; potēciā et glo
riā: ali; hoc. ali; illud. diuisi diuisimode. Pars
uēo p̄orū ē ip̄e de;. Et nos si volum; talē habē
p̄tē. talē hereditatē ut de; ē: tales nos oportet
exhibē. ut digni sim; eū possidē: et possideri
ab ip̄o. Ergo si volum; i hereditatē possidē deū:
nichil debem; habē extra deū. **M**unus auar;
ē: cui nō sufficit de;. **E**t si quippiā aliud volu
m;. vbi grā. aurū argētū et possessioēs: cū is

tus p[ro]p[ri]et[ar]ib[us] dedignat[ur] pars fieri de[us]. Uba s[un]t b[ea]ti
iheronimi. Ego inq[ui]t h[er]editatē nō accipio it[er] ceteris
trib[us]. s[ed] q[ui]si sacerdos et leuita uiuo de decimis.
et altari seruies. altaris oblatio[n]e sustentor. habes
uictū et uestitū h[uius] cōtent[us] ero. et nudus infan-
tē nudū sequar. B[ea]t[us] e[st] ei paupes sp[iritu]s. q[ui]m ip[s]oru[m]
ē regnū celoru[m]. ¶ Et q[ui]m q[ui] diu uiuim[us] corpali
necessitate idigem[us]. r[ati]o[n]e subiūctū ē. ¶ Et distri-
buar[ur] uniu[er]s[us] v[est]im[en]t[is] a p[ro]posito v[est]ro. victus et tegu-
mētū. Sic e[st] de[us] voluit ordiari eccl[esi]as suas. ut a-
lii vacaret sp[irit]ualib[us]. alii eis t[em]p[or]alia m[un]istraret. et
ideo voluit alios esse p[ro]positos. alios subditos.
P[ro]positorū officiu[m] ē. subditis t[em]p[or]alia m[un]istrare. Sub-
ditorū officiu[m] ē. sp[irit]ualib[us] studiis insistere. l[ite]rari
orōni cōtēplacōi vacare. i[n] psalmis ymnis et cān-
tis sp[irit]ualib[us]. celesti d[omi]no cotidie deservire. Tāto
ergo opus ē. ut circa se solliciti[us] uiuāt. q[ui]nto
eos aliena cura nō i[m]plicat. ¶ Cōstitutū ē a d[omi]no.
ut q[ui] altari seruiūt. de altari uiuāt. Dign[us] ē enī
operarius mercede sua. Et ideo si uiuim[us] de a[n]i-
ma xp[isti]. iustū ē ut laborem[us] i[n] seruicio xp[isti]. Et
tūc digne mercedē accipiem[us]. si p[ro]p[ri]us bo[n]i operi-
ri fuerim[us]. Dicit e[st] paul[us] ap[osto]lus. Qui nō vult
operari. nō m[an]ducat. ¶ Et si nō laboram[us] et mā-
ducam[us]. tāto maioris c[ri]m[in]is efficiam[ur] rei. q[ui]nto dei
b[en]eficia sumim[us] idigne. ¶ Oportet ergo ut ei ser-
uiam[us] a quo pascim[ur]. si sine p[er]iculo a[n]i[m]e volum[us]
sumere hoc q[uo]d nobis distribuit. Et tāto plus solli-
citi debem[us] esse i[n] bono ope. q[ui]nto ea pascim[us]

sine magno labore. **N**ā quid mirū si hū q̄ t̄p̄alibz
occupāt. min⁹ studiose viuūt. si frequēt̄ i cogi-
tatioibz et sermoibz atq; actioibz offendūt. **U**sus
ēi sc̄i. hōiem ad pacē ec̄iā q̄nq; trahit iuitū.
Nū uēo quibz et cura mūdi. et occasio peccādi
deest. q̄nto min⁹ religiose viuūt. tāto apli⁹ sup-
nū iudicē offendūt. nec sine graui piculo aīe
ec̄iā i minimis negligēcijs deliquūt. **P**esem⁹
ergo ad qd nobis victus et tegumētū distribuit.
ut sit totū nīm desiderū p̄mū q̄rē regnū dei
et iusticiā ei⁹. p̄t qd nobis hec oīa adiciūt.
Qualit̄ at̄ distribuēdū sit oñdit. cū sb̄m
git. Nō equalit̄ oībz. q̄a nō equalit̄ valetis
oēs. s; potius vnicuiq; sicut cuiq; opus fuerit.
Et hoc apostolica auctoritate corroborat dices.
Sic ēi legitis i actibz ap̄lorū. q̄a erāt illis oīa
oīa. et distribuēbat vnicuiq; sicut cuiq; opus
erat. **H**oc nō ē ita itelligendū. ut cuiq; qd
opus erat sic habūdant̄ distribuēt. ut nullā ha-
bēt idigēciā. **C**ū ēi sc̄ptū sit q̄ int̄ eos nullus
egēs erat. sc̄ptū ec̄iā legim⁹ de ip̄is aplis. q̄
seruēbāt dno i fame et siti. et frigore et nu-
ditate. **E**x quibz v̄bis colligēdū ē. quia multi
corp̄e idiget nō aīo. qui semetip̄os abnegant
p̄t xp̄m. cū v̄tute ip̄i suā superāt naturā. **D**ei
ēi dilāo q̄ fortis ē ut mors. nō solū illicita de-
sideria. verū ec̄iā ip̄os corpales et nāles ple-
rūq; extinguit affectus. **I**n p̄mitua quippe
enla. tāta erat gr̄e sp̄itualiis habūdācia. ut

nō solū modicis tantū cōtenti essent: s; hoc ipm
q; nichil habebāt pro sūmis diuicijs deputa
rēt. Vñ apls ait. Nichil habētes: et oīa pos
sidētes. Hic etiā quidā vir scs ait. Sufficie
bat nobis paupertas nū: ut diuicie cōputarēt.
Itē apls. Magnū igt questū ē: pietas cū sufficē
cia. Habētes igit victū et quibz tegam: hys
cōtenti sum. In huiusmōi ergo nō debem; atten
dē voluptatē: s; validitatē nature. Plus ei appe
tit carnalis voluptas: q; necessitas. Quāobre i
eo q; dicit. ut vnicuiq; qd opus ē distribuāt. iste
modus seruād; ē. quatin; sic nutriat; corp; ut
seruiat. et iterū sic reprimat; ut nō sibiāt. sic
seruet; necessitas nature: ut absadat; supflui
tas cōcupie. Sequit;. Qui aliqd habebāt i se
culo: qñ ingressi sūt mōstū. libent; velūt illud
esse cōe. hoc fecerūt pmutue ecclē frēs. Dig
nū eis videbat;. ut qui cōem habebāt gincā.
haberēt et sbam: et quibz vn; erat sps. vn;
esset et suptr. Bñ at additū ē libēter: quia
hilarē datorē diligit dō. Libēt; debet; terna
dare: ut possim; celestia cōpare. Regnū enī
celorū tm valet: qntū habes. Nichil vilius
cū emut;: nichil carius cū possidet;. Quo st
que reliquē nos oportet ppt; deū. facultatē salz
habēdi: et volūtātē possidēdi. Hic ē q; dñs
ait i euāgelio. Qui nō renūciaueit oībz q; pos
sudet: nō p̄t me; eē discipul;. Et iterū. Qui
vult vēire post me: abueget semetipm. Illud

157
pntet ad substantiā: hoc ad volūtate. Nō ei suf-
ficiat extiorē reliquē sbām: nisi itiorē absceda-
m⁹ concupiscēciā. **¶** Uñ et subdit. Qui autē
nō habebat nō ea erat ī mōstrio: que nec fo-
ris habe potuerit. **¶** Etiā illi q̄ nichil habebat
foris. uenerūt intus qd̄ reliquē possint p̄t̄ deū:
sals volūtate habedi. **¶** Uñ s̄ptū ē. Nō concupisces.
Plus ei attendit deus affectū q̄ censū. **¶** Hic p̄ sa-
pīam dicit. Fili mi. da michi cor tuū. **¶** Qd̄ utiq̄
ieri nō p̄t̄: nisi p̄us carnis appetit̄ reseretur.
Om̄i ergo iubem̄ habita deserere. deū t̄rena-
nō q̄re: ut postmodū libeius ad celestia anhe-
lae possim⁹. **¶** Et ne videt̄ paup̄ibz s̄cl̄i q̄ ad xpm̄
cōuertūt. nō debet nāria m̄stari. q̄ nichil ī mōs-
trio cōstituti q̄re p̄cipiūt: subiūctū ē. **¶** Et tñ
eorū infirmitati q̄ opus ē t̄buat. etiā si paup̄tas
eorū talis erat qm̄ foris erat: ut nec ip̄a nāria
potuerit inuēre. **¶** Sive sint diuites sive paupes.
sive sint nobiles sive ignobiles. q̄cūq̄ accedūt ad
seruiciū xpi: iustū ē ut uiuāt de anona xpi. Dig-
nū ē enī op̄ariū mercede sua. **¶** Tamē nō putet
se ideo esse felices. q̄a uenerūt victū et tegimē-
tū: quale foris inuēre nō potuerūt. **¶** Multi enī
ad cōuersione uenerūt. nō tam p̄t̄ aīe salutē q̄ cor-
p̄is nāritate. q̄ nō deū colūt s̄ uent̄re suū: de q̄
bz ap̄l̄s ait. Quorū de⁹ veter ē. Talibz dicit̄ dñs
ī euāgelio. Amē dico uobis. q̄rat̄is me nō q̄a uidis-
tis signa: s̄ q̄a māducauistis ex paūbz meis. Horū to-
ta itencia ē atq̄ felicitas. ut bene uestiant. bene

pascent: et bñ sit eis tpalit. Et q̄a trena appetūt.
celestibz puat: receperit ei sicut dñs ait merre
de sua. **¶** Un̄ sūope nob̄ cauedū ē: ne tpalibz
inhercam⁹ bonus. **¶** Io p̄o nos amonet dices. Di
uicie si affluat. nolite cor appone. **¶** Terrena q̄de
nob̄ i usu ee debet: celestia at̄ i desideo. Est
q̄da amiable et maḡ mltitudo dulcedis dei. qua
abscondit timētibz se: de qua sc̄ptū ē. **¶** Na nec
ocis vidit. nec auris audiuit. nec i cor hois as
cēdit: q̄ p̄auit de⁹ diligētibz se. **¶** Un̄ iqt̄ p̄phe
ta. **¶** Saciabim̄ cū apparueit gla tua. **¶** Illā ergo sa
cietas erit n̄ra felicitas. **¶** Deq̄t. **¶** Nec erigāt cer
uicē q̄a sociat̄ hys ad quos foris accēde nō aude
bāt. **¶** ¶ s̄ sursū cor habeat. et trena ac vana nō
q̄rat: ne icapiat mōstia ee diuitibz utilia non
paupibz. si diuites illic hūliat. et paupes illic
iflant. **¶** Ceruicē erige. signū supbie ē. **¶** Si supbis
angel nō fuit utile celū: cōstat q̄a s̄bis hoibz
nō erit utile mōstū. **¶** Et si sc̄s sit locus. et sc̄s sit
habitus. si sc̄a opa ee videat: totū ex vicio s̄bie
ūtile habet. **¶** Supbia ei casū habet. **¶** Io sc̄s dauid
orat ad dñm ut nō veiat ei pes supbie: quia ibi
ceiderūt q̄ opant iūqtatē: expulsi sūt nec po
tuerit stare. **¶** Quo cōn hūilibz utilia sūt mōs
teia: illi nō sūt docabiles dei: sicut sc̄ptū ē. **¶** Do
cebit mutes vias suas. **¶** Et iterū. **¶** Qui emittit fo
tes i cōuallibz: id ē grām suā p̄stat hūilibz. **¶** Ip̄i
q̄de bona q̄ faciūt nō amittūt: q̄a custode v̄tūū
hūilitatē nō deserūt. **¶** Et q̄a iuxta euāgelū recū

bñt i nouissio loco. et scdm ppheta eligut abiecti
 ex i domo dei. ideo ab ipso celesti dno meret ex
 altai: sicut scriptu e. Is q se exaltat humiliabit: et q
 se humiliat exaltabit. Et iteru. Deo supb resistat:
 humilibz at dat gra. **C**ursu illi etiã q aliqd
 videbat ee i sclo. nō habeat fastidio fr̄es suos.
 q ad illa scām societate ex paupitate uenert.
 magis at studeat nō de pntu diuitu digni
 tate: s̄ de pauperu firm societate glari. **C**ū
 ope debet caue fr̄es q ad societate scām et cō
 mune uitā uenert. ut nō habeat alt alterū
 fastidio. qā eo dicioz siue nobilioz aut sapien
 aoz fuit: qā sicut ait apls. ifma mudi elegt
 deo. et ignobilia et cōteptibilia. ut nō gloriat
 ois caro i cōspai ei. scilz neqz potes i potētia
 sua. neqz sapiēs i sapia sua: neqz diues i diui
 cijs suis. Nō ei ē psonaru acceptio apd deū.
 na idē dñs oim: diues i oēs q uocāt illum.
Cū at nō de pntu diuitu dignitate. s̄ de
 pauperu firm papum societate glari. qm ipse
 q diues ē i gla sua paup fr̄s ē p nob: nec di
 uitibz s̄ paupibz dignat⁹ ē sociari. **C**ū et
 nos paupes sim⁹ p̄t xpm: qm paupibz p̄mis
 su ē regnū celozū. Gloriar quidē de diuicijs
 ptinet ad uaitate mudi: de paupitate at glo
 riari ptinet ad b̄titudine. **C**et extollat si
 cō uite aliqt de suis facultatibz cōtulert. nec
 de suis diuicijs magis supbiat. qā eas i mōste
 rio paūt: q̄ si eis i sclo frueret. **C**Ex p̄cede

ti sn̄ia. et ea q̄ subseq̄t̄ duo nob̄ gn̄a sup̄bie de
signāt. v̄nū carnale: aliud sp̄ituale. Nā pau
pes fastidie. ⁊ de nobilitate gl̄ari. ad carnalē
s̄bia ptinet: q̄ int̄ hoīes sc̄lares frequēt so
let eueire. De opibz at̄ nūc velle extolli. sup
bia sp̄itual̄ ē: que solet etiā regulāes corru
pe. magis at̄ timēda ē sp̄ualis s̄bia q̄ car
nis. q̄a se extolle de bono ope ā v̄tute. ab alto
cadē ē: ⁊ q̄nto altior ē ascens̄. tāto p̄iculosior
ē casus. **D̄ns** dicit ī euā. Cū f̄as eleōsina.
nesciat sinistra tua quid f̄ciat dextra tua. ut
sit eleōsina tua ī abscondito: et ille q̄ videt in
abscondito reddet tibi. **P** dexterā r̄ā opacio:
p̄ sinistrā fauor sc̄li. ul' elacio designat. Ex
huc ergo v̄bis amonem. ut r̄ā opa q̄ agim⁹
absconde ab elacio sc̄udeam⁹: alioq̄ merce
de nō habebim⁹ apud p̄rē n̄r̄m. **D**einde
ōndit q̄ntū sit viciū sup̄bie: cū s̄biūgit. **A**lia
quppe q̄cūq; iūctas ī malis opibz exerceat ut
fiat: s̄bia v̄o etiā bonis opibz īsidiat ut pe
reant. **E**x hoc apparet. q̄a cetis viciis maior
ē s̄bia: p̄ vicia ei ⁊ v̄tutes extirminat hūa
nā mētē. **S**̄bia deo ⁊ hoībz odibil̄ ē. De hac
sc̄ptū ē. **I**nicū oīs p̄c̄i: ē s̄bia. **P**ma ē ei
ī p̄cc̄do: ulc̄a manet ī cōflictu. **N**ā cū ser
uus dī cetā vicia sup̄aueit. et iā ad v̄tutū al
ta cōscēdit: adhuc habet pugnā cōn s̄biā.
quā nisi expugnauit. frustra ī cetis laborat.
Cū ergo foris bona agim⁹. itus cor ab ela

aore custodie debem⁹: q̄a nulla placet deo cū sup
 bia opacio. Un̄ sc̄ptum nos amonet dices. Ut
 custodia serua cor tuū: q̄a ex ip̄o mors p̄cedit
 et vitā. Et quid p̄dest disyngedo dare paup̄ibz
et paup̄erē fieri. cū aīa miserū sup̄bior efficit
diuicias cōtēpnedo q̄ fuerat possidēdo. Ac si bre
uit̄ dicet. Quid p̄dest paup̄tas cū s̄bia. Meli
or ē diues hūilis: q̄ paup̄ s̄bz. melior ē hūil
paor: q̄ iusty elaty. Debet ergo i oibz seru⁹ di
puidy eē et cōspecty: p̄mū ne mala agat. de
inde ne bona negligat. postmodū ne de boīs q̄
gerit it̄uescat. q̄a tūc veniat s̄ bona q̄ agim⁹:
si ea s̄p̄ i hūilitate custodim⁹. Et tūc veniat su
mus paupes xp̄i: si hūiles sum⁹ p̄ aore xp̄i. Et
b̄n̄ paupes sp̄i: qm̄ ip̄orū ē regnū celozū.
Un̄ apte subiūgit. Om̄s ergo cōcordit̄ ⁊ unani
mit̄ viuite: et honorate deū i vob̄ iūicē. cui⁹
tēpla s̄a estis. Paup̄tas quippe ⁊ hūilitas ge
nerit̄ caritatē. caritas at̄ vnitatē ⁊ cōcordiā:
vnitatis v̄o ⁊ cōcordia efficiūt nos tēplū dei. Et
tūc veniat deū honoram⁹: qm̄ unanimit̄ ⁊ cō
cordit̄ viuim⁹. Tūc ostēdim⁹ q̄ sum⁹ discipuli
xp̄i: si teneam⁹ vnitatē caritatis xp̄i. Hic ē qd̄
d̄ns ait. In hoc cognoscet hoīes q̄ mei estis dis
cipuli: si dilectionē habueitis ad iūicē. Oro
nibz iūitate: horis et t̄pibz cōstitutis. Ante t̄p̄o
orare p̄uidēcia ē. i t̄p̄e cōstituto orare obediēcia
ē: t̄p̄o oradi p̄teire negligēcia ē. Tanto cre
br̄ior debet eē orō: q̄nto vtilior. Instat̄ et ar

det orae debem⁹: magna ei sūt dona q̄ p̄mut
tit de⁹. **N**ā ocl⁹ nō vidit. nec auris audiuit.
nec ī cor hoīs ascēdit q̄ p̄auit de⁹ diligētibus
se: et iō nō vult bona sua q̄redi ⁊ īuēndi fa
cilitate vilescē. **P**iosa et laudabilis ⁊ desidea
bilis merces auidū negociatorē requit: ideo
nos hortat dñs ī euā^o dices. **P**etite et accipie
tis. ⁊ quate et īuēietis: pulsate et apereit vobis.
Nō enī ociosis tepidis et negligētibz p̄mittit
regnū dei. ⁊ sicut sc̄ptum dicit. regnū celozū
vini patit: et violeti impiūt illud. **C**amat dō
istāciā et īportunitatē ī p̄ce. **S**z q̄a magna sūt
bona. nō debet eē desidia pua: cū magnitudie
p̄miorū debet cōcordie magnitudo desiderozū.
Quod si ad p̄mas lacrimas dñs nō exaudit. nec
sic quidē a petendo q̄redo et pulsando desiste
dū ē: s̄ tāta p̄ocaus p̄seuerandū istāciā. t̄qz ob
stinato clāore frequētad⁹ ē saluator: donec ī
plent orātis desiderū. **Q**uod si q̄sq̄ v̄m cōsaciā
suā. ul' cogitacionē. ul' actionē viciozū sorde sen
tit eē īgnatā. m̄iaz cōditoris cōtinuis debet
flagitne lamētis: sc̄ozūqz ītressioēs et auxilia
postulāe. **Q**uod si ad exēplū chananee mulieris
ī orādo p̄sistim⁹. fixiqz manem⁹: adēit gr̄m
cōditoris nr̄i. q̄ cūctā errata ī nob̄ corrigit. ī
mūda sc̄ificet. turbulētā serenat. **F**idelis nāqz
ē et iust⁹ dñs. ut remittat nob̄ p̄cā nr̄m. et
emūdet nos ab oī īq̄tate: si ad illū sedula mē
tis voce clamem⁹. **E**t ut secrete et quiete

160
possint orare fr̄es. s̄biūgit. In oratorio nemo ali-
quid agat nisi ad quod factum est. et unde nomen accepit.
ut si forte aliquis etiam propter horas constitutus. si eis
uocant orare uoluerit. non eis sint impedimento. qui
ibi aliquis agendum putauerit. **Q**uod dominus noster uedetes
et ementes eiecit de templo dicens. domus mea do-
mus orationis uocabitur. ut docet in domo dominica ni-
hil aliud agendum esse quam orandum. Ad hoc enim omnis
ecclesia constituitur ut in ea oretur. quia est ecclesia domus dei
et porta celi. Ibi peccatores reconciliantur. et iusti sal-
uantur. Ibi explentur diuina mysteria. et tractantur ce-
lestia sacramenta. In salomone ait. Domine si conuersus
fuerit populus tuus. et orauerit ad sanctuarium tuum. tu
exaudies eos. et dantes pacem eorum. Et ideo summe
cuiusmodi est. ne aliquid in sanctuario domini fiat. quod a oculo
domine maiestatis offendat. a ibi orare uole-
tes impediat. Qualiter ergo orare debeamus ostē-
dit. cum scribitur. **P**salmus et ymnus cum oratis
deum. hoc uerset in corde. quod profert in ore. Psalle
cum in ecclesia mens debet concordare cum uoce. ut illud
impleat apostolus. psalla spiritu. psalla et mente. Ora-
di pertinacia ita solum mentem esse fructiferam. ut quod
ore precamur. hoc etiam mente meditemur. Sepe enim
oramus. et alibi mente intendimus. nec ipsum quod di-
cimus recolimus. **S**ed illa deus orationem non exau-
dit. cui ipse qui orat non intendit. Quod iustitiam dya-
boli sepe fieri solet. Scies enim utilitatem orandi.
et nobis iudeos gratiam impetrandi immittit orationibus
cogitationum tumultus. ut mentem ab oratione

diuidat: et fructū orōnis tollat. Cōm cuius ma-
licia debem⁹ habē mētis cōstāciā. ut q̄to pl⁹
nos cogitacionū turba ipugnat: tāto robustius
nūm mēs ī sui stat⁹ rectitudie fixa p̄maneat.
Nulū ei iuuat ad orōis puritatē. si ī oī loco
ul' tpe nos ab actibz illicitis tēperem⁹. si sp̄
ab ociosis sermōibz auditū p̄t castigem⁹ et lī-
guā: si ī lege dñi ābulāe. et testāmonia ei⁹ as-
suescam⁹ toto corde sectā. Quēcūq; ei sepius
agē loq̄ ul' audie solem⁹: eadē nācē ē ut sepi⁹
ad aīm q̄ solita p̄riāq; recitāt ad sedē. **Seqt̄.**
Et nolite cantare: nisi qd̄ legitis eē cantandū.
Ad at nō ita scriptū ē ut cantet: nō cātet. Nō
ei decet. ut cant⁹ et usus ecclesiastic⁹ fieri debe-
at secūdu arbitiū diuisorū: s; firmit̄ seruād⁹
ē scdm̄ scripta et īstituta maiorū. Sicut̄ cet̄e cō-
suetudies mōsterij: cū auctoritate et discreciōe
ordināde sūt. Si qd̄ at mutari oportet aut cō-
statu. nō debet hoc leuīt fieri. nec arbito t̄m
duorū ul' triū. s; cōuocatis fr̄ibz: sicut̄ sanior
ps canoīce cōgregaciōis decreuēt ordinādū
est. **Et sciedū q̄ ī oībz auctoritas ecclesias-
tica magis imitāda ē q̄ mōio. qm̄ auctoritas
sp̄ obie et hūilitatis ē: mōio uerō nōnūq; pre-
supōis. Hoc at̄ seruādū ē ī ordie: ut sp̄ ma-
tūritas et q̄uitas teneat. Nūq; leuitate usus
sū aut aplūs. ut apud me sit est et nō. No-
nestū quippe ē et religiosū: nō facile q̄q; a
leuīt variāe. **Seqt̄. Carnē vram domate****

161
ieiunio et abstinentia esca et potus: qñtū vali-
tudo pmittit. ¶ Caro quippe concupiscit aduersa
spñ. et sps aduysa carne. s̄ ne concupia carnis
possit pualē: spirituales viri p virtutē sps eadē
concupiaz debet repñe. Quñ ei caro domat:
sp̄s roborat. Sz cū adiungit. qñtū valitudo pmit-
tit: vty discretiois comedat. Pereūt ei ip̄a bo-
na: nisi cū discretioe fiat. Tantū ergo debet
q̄sq; carnē suā p abstinentiā domare: qñtū p-
mittit valitudo nature. Qui carnē suā supra
modū affligit: cuiē suū occidit. Si q̄s plus qm̄
oportet alimentis reficiat: hostē suū nutrit. Sic
ergo nutrienda ē caro ut seruat: sic domanda
ē ut nō supbiat. In oī abstinentia hoc sp̄ attēde-
dū ē: ut vicia extinguat nō caro. ¶ Quñ at ali-
q̄s nō p̄t ieiunare: nō tñ extra horā p̄ndy aliqd
alimētōrū sumat: nisi cū egrotat. ¶ Pmū viciū
ex septē p̄ncipalibz vicijs: ē gula. Reptatio huius
vicij: aliqñ etiā fit de p̄uis rebz et vilibz. Nā
p̄m̄ hō temptat̄ ē de pomo nō de porco. Esau
nō de galina s̄ de lenticula: ip̄e saluator n̄r
nō de carne s̄ de pane. ¶ Sūt at huius vicij tā-
gna. Vnū gen̄ ē: qñ cibo ul' potū q̄s imodēra-
te vnt. Alterū gen̄ ē: qñ n̄s delictū cibū
ul' potū q̄s desiderat. Terciū gen̄ ē: qñ extra
horā q̄s cibū ul' potū vult sumē. Extra horā
credim̄ eē usq; ad t̄ciā: nā usq; ad t̄ciā horā
nō decet frēm comedē a bibē: si nō egrotat.
Egrotati oī horā licet. In finis nō ē lex posita

No ieiunantibus nec tñ ifinātibus rectā horā refi
ciedi itelligim⁹ ab hora tertia usq; ad sextā: ieiu
nātibus vērō ab hora nona usq; ad vespērā. Cū
apłō p̄cipiat ut oīa honeste et scđm ordinē fi
ant.⁹ nō solū nos cibo et potu tēpente vti oport
tet. s; etiā cōstitutis horas obseruare: ne au
de vita nūm p̄beam⁹ offendiculū. Valde eī ide
cēs ē. si nos rephensibilit̄ viuim⁹: q̄ formā rē
vivedi aliis demōstrare debem⁹. Cū acceditis
ad mēsa. donec inde surgatis. qđ vobis scđm
cōsuetudinē legit. sine tumultu et cōtencioe
audite.⁹ ne sole vobis fauces sumāt cibū: s; et
aures esuriāt v̄bū dei. Illi esuriūt v̄bū dei:
q̄ desiderant illud audire. Multi faciūt lacōnē au
diūt. q̄ ab ip̄a lacōne vacui recedūt.⁹ nullū ibi
affectū habet. nullū sapore sentiūt: qđ audiūt
facile amittūt. Iudiciū ē illis audire: qđ audiūt.
Quo cōn̄ scriptū ē. Bt̄i q̄ esuriūt et sicut iusti
ciā: qm̄ ip̄i satiabūt. Deo satiabūt: qm̄ pius
esuriēt. Esurendo eī hō efficit dign⁹: ut p̄
modū satiēt. Prīmū ergo debem⁹ p̄pare cor
nrm̄ ad esurendū et desiderandū v̄bū dei.⁹ et
tūc adeit diuina gr̄a q̄ nos itus pfūdāt. ⁊ dul
cedie atq; sapore sp̄ituali reficiat: ut delectet
nos cātare. Quā dulcia faucibus meis eloquia
tua dñe: sup̄ mel et fauū ori meo. Et bonū m̄
lex oris tui: sup̄ milia auri et argenti. Nō solū
igit. debem⁹ esse p̄ticipes mēse corporalis s; celes
tis: nec tñ sumē cibū corpis s; aīe. Et q̄nto

melior ē aīa q̄ corpus: tāto āpli⁹ delāre nos
 debēt alimēta aīe q̄ corpus. **E**uociēs diu
 na sc̄ptum nobis legit aut expoīt: cogitare
 debem⁹ q̄a esca spūalis ē: q̄ a deo nobis mit
 tat ad reficiēda corda nra ne deficiam⁹ i via:
 ad roborādos nos cōn tēptacōēs dyaboli: et pe
 ricula hui⁹ sc̄li. **T**alē abū oportet nos īcessant
 esurie: atq; i mēte iugit retinē: ut possim⁹
 dicē cū p̄pheta. **I**n corde meo abscondi eloq̄a tua:
 ut nō peccē tibi. **Q**ui i corde suo sacm̄ eloq̄ū
 abscondit. vitalis ē ei abz aīe q̄ a morte. id ē
 a p̄ccō defendit: et īsup ad vitā etnā pducit.
Nā qd̄ de īfirmis subiūgit. audiam⁹. **Q**ui īf
 mi sūt ex pristina cōsuetudinē. si alit tractat in
 viciū: nō debet aliis molestū eē. nec īiustū vi
 deri eis. quos fecit aliqua cōsuetudo forciores.
Ac si dicant. forciores nō debet cōtristari: si īfir
 mos viderit misericordius tractari. **I**mo q̄a for
 ciores sūt. et i se debet abstinentie rigore seruāe:
 et aliorū ībecillitatē p̄ cōpassionē eq̄nimit tol
 lemē. **N**ec illos feliciores putet. q̄a sumūt
 qd̄ nō sumūt ip̄i: s; sibi potius q̄tulēt. quia
 valet qd̄ nō valet illi. **M**elior ē abstine qm̄
 sumē. nā illud v̄tutis ē: hoc īfmitatis. **O**mn
 tulai sibi q̄sq; debet. q̄ dono diuine gr̄e tā ē
 san⁹ et validus. ut ei suffice possit cōis alio
 rū abus et pot⁹: q̄ nichil delicatū q̄rit: ni
 chul supflūū. **Q**ūto ei q̄sq; min⁹ appetit. qm̄
 to artius viuūt: tāto beacior eit. **A**cta ē enī

et angusta via: q̄ ducat ad vitā. Gaudent q̄
q̄ p̄t p̄ce viuē p̄t xpm̄. Pā ei vita occidit vi-
cia. libidine extinguit. v̄tutes nutrit. aīm ro-
borat: et mētē ad celestia s̄b̄leuat. ¶ Et si eis
q̄ venerūt ex moribz delicatioribz ad mōstiu.
aliqd̄ alimētōrū. vestimētōrū. opimētōrū ve-
dat: qd̄ alijs forasibz et ideo felicioribz nō dat. i
cogitare debet quibz nō dat. q̄ntū de sua secu-
lari vita illi ad istā descēderit: quius usq; ad
aliorū q̄ sūt corpe firmiores frugalitate. pueniē
nō potuerit. ¶ Quare hoc debent cogitare. Sa-
licet ut ex m̄acione recognoscant. q̄ iustū ē ut
hij q̄ plus descēderit plus accipiat. et cū hoc
iustū eē cognouerit: nō velit oēs q̄ paucos
accipe viderit. Tolerañdi ei sūt: q̄ minus pos-
sūt. Et hoc ē qd̄ subdit. ¶ Nec debet velle oēs:
qd̄ paucos videt apli. nō q̄ honorat. s̄ quia
tolerant accipe. Quare. ¶ Re cōtingit detestabi-
da p̄sitas. ut i mōstio ubi q̄ntū possūt fiūt
diuites laboriosi: fiāt paupes delicati. Val-
de ei detestabile ē. ut ibi fiat delicatō paup.
ubi fiūt diuites laboriosi. id ē abstinetes: qd̄
sepe videm⁹ cōtingē i pluibz. Multa ei q̄nto
nobilioēs et delicatiores fuerūt i sc̄lo: tanto
postmodū abiectius et districti⁹ viuūt i mōstio.
Et pleriq; q̄nto i sc̄lo abiectioēs et paupiores
fuerūt: tāto plus deū i mōstio excellēcias et
delicāciōēs q̄rūt. ¶ Sed sicut dixim⁹. valde de-
testabile et p̄sū ē ibi paupere delicias q̄re.

quas ante nō habuit: ubi dives pro amore dei
 abstinēdo nititur laborare. Ille servit veteri: ille
 spiritu. Ille per latam et spaciosam viam tendit ad penam:
 iste per arctam et angustam viam tendit ad gloriam. **S**e-
 quitur. Sane quemadmodum egrotantes necesse hnt
minus accipere ne graventur: ita post egritudinem
sic tractandi sunt ut citius recedant: etiam si de
humilima scti paupertate venerint: tunc hoc illis
conferat recuperatio egritudo: quod divitibus ante-
rior consuetudo. **S**unt quedam egritudines. in quibus
 si ab eis sumitur non adjuvat sed gravat: et tunc ne-
 cesse habet egrotantes minus suscipere ne graventur:
 exposita autem egritudine sic tractandi sunt ut citius re-
 cedant. Et in hac recuperatione firmus non debet esse ac-
 ceptio personarum. Non debet contempni humilima pau-
 peritas in hiis qui postulat humana necessitas: cum hoc
 eis tribuat recuperatio egritudo: quod divitibus anterior
 consuetudo. **Q**ui est misericors est in alium: deus mi-
 sericors est in ipsum. **U**nus ipse ait. **B**ea misericors: quoniam ipse
 misericordiam consequetur. **B**ea quod iohannes ait. **Q**ui videt
 fratrem suum necesse habet. et clausit viscera sua ab eo.
 quo caritas patris manet in eo. **S**i ergo caritatem pa-
 tris volumus habere: debemus in fratribus nostre opera ex-
 erere. **Q**uod cum agimus illi proculdubio deseruimus:
 quod etiam suus dicitur est in iudicio. **I**nfirmus fui: et
 visitastis me. **E**surius: et dedistis mihi mandu-
 care. et cetera. **Q**uibus merces merito impenditur: cum
 dicit. **P**rocapite regnum: quod vobis patrum est ab origine
 mundi. **C**um ergo fratribus nostris propter deum deseruimus:

ipm̄ celozū regnū acq̄runt. Et si opa sunt tñsi-
toia: merces erit etna. **Seqt̄.** Sz cū vires ius-
tinas repauerit: redeat ad feliciorē cōsuetudi-
nē suā. **Felix cōsuetudo ē abstine.** Felix cōsue-
tudo ē corp⁹ suū castigāe. et in seruitutē redi-
gē: felix cōsuetudo ē carnalia desideria q̄ mul-
tat adūsus aiām abscedē. **Seqt̄.** Que faūlos
dei tāto āpli⁹ decet. q̄nto min⁹ idiget: ne cibi
eos teneat voluptas iā vegetatos. quos necessitas
leuarat ī finos. **Ad leuādū infinitatē necessariū**
ē cūm̄ carnis agē. q̄ videlz caro p̄ q̄ vegetata fu-
it. oportet eandē curā carnis reserue. ne faū-
los dei teneat voluptas cibi: ne seruiat gule q̄
debet seruire aiē. **Quāto ergo min⁹ idiget. tāto**
āpli⁹ decet ne cibi eos voluptas teneat: ne gu-
le vicū aiē vtutes tollat. Null⁹ palma spūalis
ctam̄is applicat: q̄ nō ī semetipō p̄us p̄ afflictā
ventris concupiam̄ carnis icetua deuicet. Neq̄
ei ad cōflictū spūalis ctam̄is assurgit: si nō p̄ius
itra nosmetipōs hostis posit⁹ gule videlicet appe-
titus edomat: q̄ si nō ea q̄ nob̄ sūt viciniora
p̄sternim⁹: nimirū ianit ad ea q̄ lōge sūt in-
pugnāda tñsim⁹. **Multa spūalis ctam̄is ordi-**
nē ignorātes edomāe gulā negligūt: et iam
ad spūalia bella cōsurgūt. **Qui aliqui mlti**
q̄ magne fortitudis sūt faciūt: s̄ domināte
gule vicio p̄ carnis illecebras om̄e qd̄ fortit̄ fece-
rūt pdūt. **Et dū veter nō restringit: p̄ carnis cō-**
cupiscēciā simul iūcte vtutes obriūt. **Hoc signi-**

fiat q̄ muros iherosolym p̄nceps coquorum destruxit.
 q̄a v̄tutes aīe dū veter nō restringit p̄dit. **Ex**
 egypto plus educty i hēmo corruit: q̄a despecto
 māna cibos carnuū pecyt. Omogētorū gloriā
 esau amisit: q̄a magno estu desiderū vilē abū
 idē lentia dā cōcupiuit. Neq; ei cibus: s̄ appeti
 tus i vicio ē. Unde et lauciores cibos plerūq; s̄n
 culpa sumim⁹: et abiectioēs cibos nō sine rea
 tu cōscie degustam⁹. En itaq; sumēda sūt que
 natie necessitas q̄rat: et nō que edendi libido
 suggestit. **Deq; illos estimēt dicioēs: q̄ i susti**
nēda paritate fuerit forcioēs. **Ex** fortitudie
 patris depmūt vicia carnis: ex mortificacōe
 viciōrū p̄cedit pullulacio v̄tutū. Iste sūt v̄e diu
 cie: q̄bz dicit aīe cōtinēciū. Vñ et subdit. **Cave**
lū ē ei min⁹ egere: q̄ plus h̄re. **Mel⁹ est**
 aliqd̄ paup̄tatis p̄t̄ deū sustine: q̄ s̄ habūdāe.
 Ilā egestas q̄ p̄t̄ deū ē generat huilitatē. que ē
 uicū bonorū. habūdācia patit sibiā: q̄ ē uicū
 malorū. **Serū** ergo dei ut voluptatē atq;
 appetitū carnis possit rep̄mē. debet sp̄ ad min⁹
 tendē: ut ip̄orū alimētōrū vestimētōrū min⁹
 h̄re velit q̄ necē sit. Adiutorē quippe habem⁹
 it̄nāis int̄ne: hūc hoīem que extius gestam⁹.
 Et si ip̄i usūt moty lasciuie: desūt ip̄i effectus
 op̄acōis bone. Vñ necē ē ut itior n̄r hō. equus
 q̄dē arbiter p̄sideat int̄ se et eū que extius
 gestat. q̄tin⁹ ei suus hō extior et sp̄ sibi ad
 debitū m̄stū seruire sufficiat: et nūq; sup

biendo libeā ceruice cōndiant. **Seq̄t.** Nō sit nō
bilis habitus v̄r̄: nec affectetis vestibz placē. sed
moribz. **F**eat ḡo iste vir sc̄s qd̄ docuit. Sc̄ptū ē
ei q̄ vestimēta ei⁹ et calciamēta. nec nitida ni
miū. nec abiecta plurimū: s̄ ex moderato et cō
petēti habitu erāt. **I**p̄e q̄ de se dixisse legit. Fate
or de p̄iosa veste erubescō. Nō ei decet hāc pro
fessionē. nō decet hāc amonitionē. nō decet her
mēbra: nō decet her annos. **T**ūc dñs i euāgelio.
Ecce q̄ mollibz vestiūt: i domibz regū sūt. **M**ol
lia dicūt vestimēta: eo q̄ mollem aīm faciūt.
Mollibz vestimētis regia delcāt aula: asperis
et huilibz xp̄i delcāt eccl̄a. **T**alia debet esse
vestimēta clericorū. i quibz nichil notari possit
nouitatis. nichil vāitatis. nichil sepluitatis: ni
chil qd̄ ptineat ad supbiā et ad vanā gl̄az. **T**heo
nim⁹ dicit. nō teneā vestis: s̄ nūdicia mētis fa
ciat deicū. **O**rnem⁹ ḡo oēs nos sp̄ualibz orname
tis: sc̄lz castitate huilitate māsuēditiē obia pa
ciēcia caritate. **N**ec sūt idumēta: q̄bz aīa sumo
pt̄ ip̄atoī placē. **N**ō ei extiorē s̄ itiorē pulchri
tudine req̄rit iuisibilis sp̄osa: sicut sc̄ptū est.
Dis gl̄a ei⁹ filie regis abinty. **N**ec ḡo diu
cie. n̄n pulchritudo: boni mores sūt. **E**t b̄n̄ illa
aīa cui dicit i cāntis cāntorū. **Q**uā pulchra es
amica mea: et macula nō ē i te. **S**tudeam⁹ ḡo
iuisibili dño placē nō vestibz s̄ moribz: ut ipte
at̄ i nob̄ qd̄ p̄ aplm̄ p̄cipit. **N**olite cōformari
huic sc̄lo: s̄ renouamī i nouitate sensū v̄r̄. **E**t

165
si extior hō nū corrūpit: itior tū renouat de die
i die. **Dein** subiūgit de īcessu statu. cetisq;
motibz dices. **En pceditis simul ābulate: cū**
ueneritis quo itis. simul state. In īcessu statu ha-
bitu. et i oībz motibz vris nichil fiat. qd̄ cui⁹ qd̄
offendat aspectū: s; qd̄ vram decent sc̄itate.
Sā p̄fōrū ecclā. nō solū floret honore reli-
gionis. s; ecā honestatis decore pollet: sicut
sc̄ptū ē. Flores mei fruct⁹ honoris et honesta-
tis. Religiosū quippe et honestū ē: ut sicut
sil' habitāt frēs. ita q; sil' ābulent et sil' stent.
Et ap̄ls p̄cipit: ut oīa honeste et sc̄dm ordi-
nē fiant. **Et q; i hac corpali dūctioē: aliq;**
spūale itelligi. Sc̄rū quippe societas tribilis:
ut castrorū acies ordiāta desc̄bit. Castrorū nāq;
acies cū ad bellū se p̄pat. p̄us se cōiūgē atq;
ordinaē festinat: ne ab hostibz itriq; atq; pe-
netrari ualent. Sic nimirū nra spūalis acies.
q; bñ dūcta atq; ordiāta sil' ābulat et stare
p̄cipit. cōn dyabolū cotidie ad bellū munit. i
ut uidelicet ex sua dūctioē t̄reat antiquū hos-
tē: q; i seruis dei nichil tā timet q; cōcordie
unitatē. **S; valde nob̄ timedū ē qd̄ dicit:**
In oībz motibz vris nichil fiat qd̄ cui⁹ qd̄ offe-
dat aspectū: s; qd̄ vram decent sc̄itate. Sic
debet uiuē canōica: ut a neīne iuste ualeāt
ip̄chēdi. Valde ei icōgruū ē. ut ip̄i t̄phēsi-
bilit uiuat: quorū ordo erigit ut cetis forma
sc̄itatis ondāt. Nā ad eos p̄pē her vox p̄tiet:

qua dicit. **S**ā estote sicut et ego scs sū: dicit
dn̄s. Vere scā eē debem⁹. q̄ nomē religiois et
sc̄itatis accepim⁹. q̄ sum⁹ diuino cultu mā
cipati: sacris q̄ altaribz xp̄i cōsecanti. et di
uinus mysteris ordiati. Ergo sic nos existi
met hō ut m̄stros xp̄i: et dispensatoēs mys
terioū dei. **N**ō tm̄ p̄cipit apl̄s ut ita sum⁹:
s̄ sic nos iqt̄ existimet hō. **N**ō eī sufficit nob
vita scā: nisi sit et fama bona. **N**ā vita n̄rā
bona n̄cia nob̄ ē p̄t nos: bona fama p̄t alios.
Vn̄ rurs⁹ aut apl̄s. **O**portet nos ab ip̄is q̄ fois
sūt: bonū h̄c̄e testionū. Sic q̄ debem⁹ viuē.
ut vita n̄rā cōcordet cū noīe. et p̄fessio teneat
ī ope: ut si scs sit ordo. scā sit iusfacio. et si
b̄n̄ de nobis dicit: testionio bone actiois cō
p̄bet. **T**ūc religiose viuim⁹. si illicitos mo
tus sub disciplina coherrem⁹. si mēbra n̄rā
et sens⁹ n̄ros studeam⁹ restringē: ut nō pos
sint lasciuie et leuitati deseruire. ut aspect
n̄r sit simplex et hūilis: ne fixe aspiciat
oc̄is qd̄ illicite cōcupiscat aīm⁹. ut n̄r au
dit⁹ sit pur⁹ et discret⁹: ea q̄ si flua et va
na sūt respues. ea q̄ dei sūt gratiā suscipies.
ut sermo n̄r sit sale cōdit⁹: ociosa et vana de
testis. bona et utilia comedās. ut sit ī corde
mūdicia. ī vultu pudicia. īcessus cū ḡmita
te. status cū reuerētia. motus cū maturita
te. habit⁹ cū religioē: quatin⁹ ubiq̄ res
plendent sc̄itns. emineat honestas. seruet

humilitas. ut in omnibus motibus nostris nichil fiat quod
 autem offendat aspectum: sed quod minimum deceat
 sanctitatem. **O**di virum et si in aliqua iaciatur femina
 tu: in nulla figatur. **N**eq; ei quod proceditis feminas
 vide plibemur: sed eas appetere vel ab ipso appe-
 ti velle criminosa est. **U**n deus in euam? **Q**ui vi-
 det mulierem ad concupiscendam eam: iam mechatus est
 eam in corde suo. **E**t quia per illicitum visum concupiscentia oritur.
 per quam mentis integritas violatur: nota est ut seruus
 dei spiritus visum suum reprimat: ne per concupiscentiam et immu-
 dicitiam cordis deum offendat. **S**ans dauid quod oculos
 suos ierit in feminam et fuit: illicito appetitu de-
 iunctus. adulterium et homicidium perpetravit. **S**i ergo
 per iuriam oculorum tantus vir recidit: nos qui longe
 ab eius sanctitate distamus. tam morale precipitium suope-
 timere auerere debemus. **C**imeram quod suam
 bethi iob. quia dicit: **P**epigi sed quod cum odiis meis:
 ut nec cogitare de vigile. **N**am ei sensit factus
 vir. quod per exteriorum visum interior corruptus animus. fe-
 cit pactum cum odiis suis. ne incaute aspiciet: quod
 illucite concupiscet. **N**on enim profectus vicium vitat: nisi
 sollicitate causa et oportunitas vicium auent. **H**ic
 est quod loth fugiet a sodomis precipit ut non te-
 tero aspiciat. neque remaneat in omni terra regione:
 sed in monte saluum se faciat. **Q**uisque enim profectus appetit
 viciorum incertua fugere. ab aspectu et vicinitate
 viciorum se debet alienum facere. et alta virtutum conscende.
 de. ut tanto a vicis liber remaneat: quanto ab
 eis se corpe et virtute elongat. **E**t quod visus sit

causa concupie ondit: cu sbinfert. Nec solo ta
cto affectu: s aspectu quoq appetit. et appe
tit concupia feiaru. Ac si apte dicat. No solu
taata volutate itus concupia orit: s eaa p ex
tiorē aspectu gnāt. Nisi ei scs dauid feina
sire asperisset: i taata teptacoēz carnis nūme
cecidisset. Nūc p ppheta dicit. Ascēdit mors p
fenestras nrās: ingressa ē domos nrās. Mors
aie ē concupia. dom⁹ itior mēs nrā ē: fenestre
hu⁹ dom⁹ sūt qnqz sensus corpis. mors itaqz
p fenestras ascēdit. atqz domos iēredit: qn
concupie vicū p sensus corpis pūpūt ad itiora
mētis. Quia pū ne vitalis sens⁹ p extiorē appe
titū it⁹ itereat. opus ē ut fenestras dom⁹ nrē
diligēcia custodiat. ut tāto facili⁹ ipm appeti
tū possim⁹ cōpescē: qnto nullū vicis pmutim⁹
iēgressū patere. **Valde ei timēdū ē qd sōdit.**
Nec dicatis vos hēre aīos pudicos. si habeatis
oclos ipudicos: qā ipudic⁹ oclos. ipudicia cor
dis ē nūcius. **Sepe que int⁹ latent extiora**
mēbra denūciāt: et frequēt p habitū corpis
cognoscat habitū mētis. Minor ē at culpa cū
latet i occulto. s iā maior effiat: cū icipit
appare i publico. **Et scēdū ē: qā ipudicia**
alia spūitua. alia carnal. Spūitua ē: q
p delcācionē cogitacionū tm intus agit. Car
nal ē: que carnalit cōplet. It at multis
modis. nā mō p visu. mō p auditū. mō p
tactū: mō p cogitacionē. modo p locucionē.

nō p opacionē. Talibz fomētis nutrit et exer
 cet libido. et sepat aīa a deo. fugit de mo
 ribz castitas: exercet i sensibz luxuria. Un et
 sōdit. Et cū se iūce sibi met etiā tacēte lingua.
cōspectu mutuo. corda nūciāt ipudica. et secū
dū sapiām carnis. alterutro delectāt ardore:
etiā iactis ab imūda violaciōe corpibz. fugit
castitas ipā de moribz. Castitas ipā de mo
 ribz fugit: dū libidinosa voluptas cōspectibz
 mutuis magis magisqz iardesat. Et si corpus
 ab imūda violaciōe nō tāgit: ipā tñ imūda
 violacio visu aspāi cogitaciōe delaciōe ppet
 tur. Istas fomētis qī qbusdā quidibz crescit
 pām. Cogitacio praua delaciōne parit. de
 laciō cōsensū. cōsensus opacionē. opacio cōsue
 tudinē: cōsuetudo nātātē. Apłs at legē pccā
 diat eē i mēbris. q cōsuetudo ē quā peccādo
 cōcipim⁹. et nō ab ea qñ volum⁹ discedim⁹.
 qā iā nātātis vīculo p cōsuetudinē retinem⁹.
 Bonū ē ergo culpā corrigē cū icipit apparē. q
 si morai cepit: imanitatē sceleris facit. Et qd
 diat ps de hui⁹ moi. Plouuert iūqtatē suā:
dñs iust⁹ cōcidet ceruicē eorū. Ne putare
debet. q i feina fugit oculū. et illi⁹ i seipm
diligit fixū: ab alijs se nō videi cū hoc facit.
Videt oīno: et a quibz se videi nō arbitrat.
Hoc videm⁹ frequēt cōtingē de hys q culpas
suas volūt abscondē: q dū sua caute vicia et la
tēt agē estimāt. ipi seipos dū nesciūt demō

stant. et culpa q̄ occulta eē credit: ab alijs
maīfeste cognoscat. **Sz et si lateat. et a nēi
ne hoīm videat. i quid sciet de illo desup in
spectore que latere nichil pt. An ideo putan
dus ē nō vidē. q̄ tāto videt paciētius q̄nto
sapienti.** **In oībz ergo q̄ agendo. ul' loquēdo.
ul' cogitādo delinqm. aspectū supni iudicis
vehemēt formidāe debem. q̄ et si nō appa
ret aliqui hoībz vicia nra. illi oculis oīa nu
da sūt et apta. Et hoc nos debet a culpa rep
me. q̄ i ei udiācio nichil poterit iultū rema
nē. Cōn viciozū icētua debem opponē iferri
tormentū. ac cōn delācionē tñsitoria ppetuū do
lore. Valde ei stultū ē. q̄ p eo qd̄ puo tpe luxurie
desuit. suūq; miserū desiderū p̄rauis delācio
nubz pasat. et celestē pdit amenitatē. et eter
nā icrit dāpnacionē.** **Illi ergo vir scs timent
displicē. ne vident seīne male placē. Illū cogitat
oīa vidē. ne velut seīnā male vidē. Illi nāq; et
in hac causa cōmedat̄ ē timor. ubi scptū. Abho
minacio ē dño defigēs oculū.** **Ex quibz v̄bis
patet. q̄ si oculū i seīnā figim. deo nro cui
placē debuim. abhōinabiles sum. et a quo
debuim recipere gloriā. recipim penam.**
**Quia p̄t̄ nccē ē. ut si nos a nris vicijs diuin
nō sepat amor. ul' rep̄mat tior. et si nos nō
delānt supna gaudia. ul' t̄reat etna supplicia.**
**Sic iapit homo a p̄o recedē. si timent auc
tori suo displicē.** **Sz dicit aliq̄s. Quō t̄iebo**

deū. Si vis deū timē: cogita illū oīa vidē. **C**ogita
 tallat te mala cōscia: cogita qā de⁹ te videt.
 Cōspice i te mali fuerit: cogita qd d⁹ totū videt.
 Cōspice egeris. aut direis. a mēte tractaueris.
 sp attēde sup te oclōs dñi: sp time displice illi.
 Hec ē via iusticie. her sūt p̄mordia sapiē: sicut
 sc̄ptū ē. **I**nciū sapiē. tior dñi. **S**eq̄t. **C**ū qd sil
 estis i eadā. et vbiq̄q; seie sūt: uicē vram p̄di
 cā custodite. **C** magna ē pudiciē v̄tq; et ml
 tū mēdat i sc̄pturis diuinus. her v̄tq; sp̄ualis et
 celestis ē. nā de tm̄ hōiēm subleuat. ⁊ angelis so
 nat. et deo cōiūgit. **D**e t̄eno celestē: de anima
 li fāt sp̄uale. her etiā v̄tq; hūanā naturā t̄nsen
 dit. nā qd hō pudici⁹. qd cast⁹ ē: nō tā v̄tq; hūa
 na fāt qd diuina. **P** hāc nos amat iuisibilis
 sp̄os. **N**ō ei placet deo aīa si nō ē casta. si nō
 pudiciā. nā si imūdicie deseruit ⁊ luxurie: ab
 noiabilis ei ē ⁊ reprobā. **P**udiciē v̄tq; deo
 acceptabilis ē ⁊ hoībz. **H**āc i nobis iūdet. hāc
 iūgnacē nō cessat āt̄iqu⁹ hostis. **I**p̄e ei p̄sua
 sor ē imūdicie ⁊ luxurie. ⁊ plures decipit. plu
 res corrūpit: nō p̄cit deiciis. nō p̄cit monachus.
 ⁊ qd satis gemedū ē: ip̄os etiā religiosos pro
 seruit. **N**ecessē ē ergo sūma vigilācia. iūicē
 nram pudiciā custodire. nā si eā pdim⁹. to
 tū amittim⁹: etiā nos ip̄os. **C**ū pdit pudiciā
 suā pdit aīam suā. pdit deū: pdit seipm. **S**
 ad hoc i v̄nū habitam⁹ ut nos iūicē custodia
 m⁹. iūicē corrigam⁹. iūicē erudiam⁹: ut qd

quisq; nō p̄t p̄ seipm̄. possit p̄ aliū. **E**t quia
nūc custodia nō ē a nobis s; a deo bñ subdit.
Des ei q̄ habitat i vobis: etiā isto mō custo
diat vos ex vobis. **N**ō ei sufficiens ē nūc cus
todia: nisi assit diuina. Nisi dñs custodierit ci
uitatē: frustra vigilat q̄ custodit eā. **N**ō ē q̄
possit pudiciā custodire. ā i seipō. ā i alio ni
si p̄ deū. s; si ip̄e habitauerit i nobis: poterim; q̄
p̄ ip̄m qd̄ nō valem; p̄ nos. **S**ic gō studeam; q̄
viuē. ut ip̄e i nobis habitare dignet;: & nos i ip̄o.
ut casti & iusti possim; eē p̄ ip̄m: q̄ viuūt & reg
nat. p̄ oīa sc̄la sc̄lorū. **E**t si hāc de q̄ loquor
odi petulaciā i aliq; vrm̄ aduertitis: statim amō
nete. ne cepta p̄grediāt: s; de p̄rio corrigāt.
Si at̄ et post amonitionē iterū ul' alio quoq;
die idipm̄ facē eū videitis: iā velut vulnē
tū sanādū p̄dat. q̄cūq; hoc potuerit iuenire.
Pus tū & alteri ul' t̄cio demonstrādū: ut duoz
ul' triū possit ore cōuici. & cōpetētē seueritate
coerteri. **N**ec sn̄ia v̄bis ap̄licis et euāgelicis
cōcordat. **A**it b̄s paulus. **S**i p̄occupat; fuerit
hō i aliq; delicto: vos q̄ sp̄ualis estis instruite
hum̄mōi i sp̄u lenitatis. **E**t dñs i euāgelio.
Si peccauerit i te fr̄ tu;: vade & corripe eū int̄
te & ip̄m solū. **S**i audierit te lucratis es fratre
tūū. si at̄ te nō audierit. adhibe tibi duos uel
tres: ut i ore duozū ul' triū stet om̄e verbum.
Sūma q̄dē diligēcia ē iuestigāda et corri
gēda culpa: nā si eā nō emēdam; i hoc sc̄o:

169

dāpnabim' i' futō. Vñ ap'ls ait. Horredū ē iade
i' mans' dei viuētis. auelis ē q' nō vitā emēdāe:
q' tūc pure. Et amat corripi: sapiēs ē. Vñ sc'ptū
ē. Corripe sapiētē ⁊ amabit te: stultus at' si cor-
ripit' i'nfat. S; quid dicit ap'ls ad discipulū.
Ista iqt oportune ⁊ i'portūe. Oportune dicebat
ip' eos q' libet' audiūt v'bu' p'dicacōis: i'portune
ip' eos q' i'uite audiebāt. Sicut' eos q' culpas re-
darguūt. oportet i'portunos aliqu' ee.' s; ista i'
portunitas nō ē ex ira: s; ex caritate. Et sepe
is q' cōturbat' q' corripit' cū cogitacōe cepit' cū
q'nta caritate eū fr' su' reprehēdit. gaudet de
rephēsiōe: et qd' deliq'it' studet emēdāe. **Sē-**
quit. **Nec vos iudicatis ee' malivolos: qñ hoc**
iudicatis. Magis quippe inocētes nō estis: si frēs
v'ros quos iudicādo corrigē potestis. tacēdo pure
pmittitis. Si ei fr' tu' vuln' habet i' corpe qd'
velit occultāe dū timet scari. nōne crudelit'
a te siletet: ⁊ m'ordit' iudicāetur. Vñto q' p'ccā
debes maifestāe. ne deteius putrescat i' corde.
Si crudelis ē q' vuln' fr'is i' corpe celat. m'ltō
magis crudelis ē q' p'ccā vuln' i' aīa fr'is nō iudi-
cat. et reus mortis illi' existat: quē tacēdo pi-
re pmittit. Sicut' ei ille ex ope: ita ali' s'p'nat'
ex tacitūte. **Ex si is crudelis ē q' culpā nō**
deteget. etōñ ille m'ors ē q' eā nō abscondit. nec
p' maiorē erga miserū agē m'iaz: q' pereunti
p'istāe vitā. magna q' illi merces ab oīpotēti dō
debet: a q' dictū ē. Vñ m'ordes: qm' ipi m'iam
s'sequēt. Et iacobus ait. Qui cōūti fecit peccatōrē

ab errore vie sue. liberabit animam eius a morte: et
aperit sibi multitudinem peccatorum. **Q**uo autem ordine
culpa debeat demonstrari ostendit cum subiungit. Sed
anquam alyis demonstrat. per quos succedat si negavit.
pius proposito debet ostendi. si ammonitus neglexit
corrigi: ne forte possit secretius correctus non ino-
tescere ceteris. **C**ulpa cum occulte committitur: ab illis
fratribus qui eiusdem culpe consociati sunt. id est qui deliquit se-
crete debet corrigi. **U**t si neglexit audire. pri-
misterium debet indicari. ut ipse fratrem suum secrete ar-
rigat. quantum culpa que adhuc latens est. si forte secre-
tius corrigi potuerit: non innotescat omnibus. Si autem
negauerit. tunc testes adhibeant: et convictus distric-
tius iudicet. **E**t hoc est quod subdit. Si autem nega-
uerit. tunc negati adhibendi sunt alii etiam coram omnibus:
ut possit non ab uno teste tantum argui. sed a duobus
vel tribus convictus. **C**onvictus vero: secundum propositum vel etiam
presbiteri ad cuius dispensationem pertinet arbitrium
debet emendatoriam subire vindictam. **Q**ui blade
castigat. et non corrigit: acrius nocet est ut argu-
at. **C**um dolorem eius abscedenda sunt: que lenius sanari
non possunt. **Q**ui ammonitus secrete de peccato corrigi
neglexit. publice arguendus est: ut vulnus quod oc-
culte sanari nescit. manifeste valeat emendari.
manifesta autem peccata: non sunt occulte purganda cu-
tatione. **P**alae eius arguendi sunt que palae peccant. ut
dum aperta purgatione sanant: huius qui eos imitatio de-
liquit corrigant. **I**s vero qui secrete ammonitus ar-
rigi noluerit: publice convictus. debet emendato-
riam subire vindictam. **Q**uia si ferre recusavit:

etiam si me non abcesserit. de vna societate piciat.
 No ei et hoc sit crudelit' s' m'ordit': ne cōtra
 pioe pestifera plimos pdat. **C**avelet' e' ei ut pro
 mltoru saluacioe vnu' cōdepnet': q' p vnu' exe
 plu' plures pichitēt'. **N**ic dñs ait i euagelio. Si
 ocl's tu' dext' scādalizat te: erue eū et proice
 abs te. **E**xpedit ei tibi ut pereat vnu' mēbrozū
 tuozū: q' totū corp' tuū mittat i gehēnā. **E**t si
 dextm man' tua scādalizat te: abscede eā & pice
 abs te. **P** dexterū oculū. ā dextm manū: possu'
 itelligē aliquē nrm necessariū amicu'. **E**ui nob'
 puidet i causis: ocl's nr' ē. **N** m'istat i necessa
 rius: man' nrm ē. **E**x si puidet etiā i spūalibz: nr'
 dext' ocl's ē. ā dextm man'. **T**alis tā necessari' si
 cetēos i seruicio dei scādalizauit. et icorrigibil'
 extitit: de societate. id ē de corpe ē abscedend'.
Mel' ei ē pde solaciū vnu': q' p vnu' totū cor
 pus pue. **E**t hoc qd' dixi de ocl'o nō figendo.
 etiā in cetis iueiendis phibēdis idicādis cōmū
 cēdis iudicādisq' pccis. diligēt' et fidelit' obser
 uet': cū dilectioe hoim et odio viciorū. **N**ic b'is
 doctor alibi dicit. **S**ic diligēdi sūt hoies: ut eoz
 nō diligāt' erroes. **A**liud ē ei amāe qd' facti sūt:
 aliud uō odisse qd' faciūt. **S**ūt nōnulli q' aliorū
 culpas. nō tā ex caritate q' ex ody amantidie re
 darguūt: nō tā ut eos corrigi velit. q' ut odiū
 qd' i corde gestāt exerce possunt. et hoc nō ē se
 cūdu' deū: s' magis ad v'ictā ptinet q' ad dis
 ciplinā. **C**aveat ergo frēs. ut neinē replie
 dāt cū ira et indignacioe: s' potius cū dulcedie

et ciuitate. Et si aliqui culpa exigente sonat in voce
aspettas. sp tu in mente maneat lenitas: uix qd
apls pcpit dices. Vos q spuales estis: istruite
huiusmodi in spu lenitatis. Dn at subiungit. Cofide
ins tepm: ne et tu tepteis. Attende ei debet q
alium rephedit. qa et ipse pccor et singulis existat.
ne grauit teptet: si que redargue conet idig
nado pccor q copaciedo. fiat qd ai diloe hoim.
et odio uicioru. ut amor seruet erga hoime: et
odiu aduys uiau. Na districtio debet uicis:
passio ueo natie. **Seqt.** Quicunq at in tantu
pgressu fuit malu. ut occulte ab aliq lino ul
qdlibet mun9 acceperit: si hoc ultro cofitet. par
cet illi et oret p eo. **Co** pgressu ee in magnu
malu dicat frim. q occulte aliqd accipit: quia
aliqd occultae. e ordine a ppositu ifringe. Mag
nu malu icrit: q sui ordis puaicator existat.
Dn nisi ppha scd magnu malu ee sciuet. gresi
discipul9 su9 a naaman syro mun9 occultu ac
cepisset: neqq ta tribulit plaga lepre paret. **Ex**
plo itaq suo nos docuit graui correctioe ee dig
nu: q comittet sine pccm. Si tn hoc ultro cofi
tet. pccndu e ei: et orandu p eo. Na culpa le
uor effiat: q ofessioe uoluntia huilit aperit.
Dn dauid dixit. **D**ni cofitebor adusu me iusti
cia mea dno: et tu remisisti quietate pccm mei.
Si at dephedit et couicit: scdm arbitriu ppo
siti ul psbitei qnuus emedet: qa si qnuor est
culpa: qnuor xpetit disciplina. Gaunt quippe
et moilit pccant: q malu qd agit ecia abscon

171
dit. De occultis lris & munusculis bts iheon?
sic scribit. Dulces iqt lras & sudariola. & cre
bra munuscula: scs amor no habet. **U**sqs ta
libz delant vaitate seducit. et quo plz delant
i infinis: eo apli? deicat a supnis. **E**x hmoi
at malo: gna solet generari. Si qs pfrt vicia
cuie desident: no solu studet ut ea q p se ma
la sut auent: s etia illa ifugit. vñ ul mala
actio. ul pua opinio pcedere possit. **N**ob ueo qs
oportet bn viuere: & bonu exēplū alius demonstrā
re: no dicit talia agere: vñ qs possit ul mala
suspicionē hēre. **V**estes vras i vnu habeatis
sub vno custode ul duobz: ul qd suffice possit
ad eas excutiēdas: ne a tineā ledat. **E**t sicut
pasamini ex vno cellario: sic iduamini ex
vno vestiario. **E**x vestes i vno loco pcpit
reponi sub vno custode ul pluibz: due videt
cause. pma videt e. ne p icuriā neglecte a ti
neis corrupat: scda. ne fr hac ipam veste qua
hiet ppria se hēre credet: si i pprio loco sibi re
pone licet. **U**nic at setēcie videt vba cordae
q sequit. **A**it ei. **S**i fieri pt ad vos no ptinent
qd vob iduamētū pro tēporū congruēciā pferat: i
vtrū hoc recipiat vnusqz qd deposuerit. an
aliud qd alter habueat: dū tñ vnusqz pro
ut cuqz opus ē no neget. **N**o aut. **S**i fieri pt:
ut si cui videat difficile: licent ipm qd depo
sueat vestimētū recipere. **A**d maiore tñ p
fectionē ptinet. si ad tātū suū dteptū pue
nisset: ut eo solūmō dteptus eēt qd opus ē

corpi. nix qd apls ait. **H**abentes victu & vesti-
tu: hys diti ee debe. **N**o determinat qntu
a quale. s tm ea noiat q sufficiunt nature:
na i ipfis pl9 appetit voluptas q necessitas.
Sicut at theonu9 ait. **H**uana natura modica
coteta e: s consuetudo multa addidit. & voluptas
plua copulauit. **S**z si qs deu pfre diliget. car-
nalibz desideris oino renuiciaet. multa refeciet
supflua: q mo tenet q nacia. **D**iscam9 qo deu
toto corde dilige: qtin9 p ipi9 amore studeam9
et coteti ee necessarius. & supflua refecie. ut
du qd opus e vnicaup no negat: ultra q op9
sit a neine reqint. **C**aitas no qrit q sua sut:
s coia pprius anpoit. **C**aitas fat abiecti ee i do-
mo dei. **N**ac si qsq pfre habueit: ex eo qd op9
eit sibiunetipe refecabit. **S**eqt. **S**i at hic int
vos cotetioes & murmur oriut: i cu coqueit
aligs se detius accepisse q pius habueat. & idig-
nu se ee q no ita vestiat. sicut ali9 ei9 fr vestie-
bat: hic vos pbate. qntu vob desit i illo facto-
ritiore habitu cordis. q pro habitu corpis litiga-
tis. **H**abitu cordis nri sciant p gram dei. p
i habitacoez sps sca. qn iest caritas pax boni-
tas huilitas pacia coardia masuetudo: & alia
hui9 moi. **N**ec sut nre itiores diuicie: salz
boi mores & vtutes. **S**z si icupim9 it nos dte de
minuue litigae: stati ab hys spualibz bonus
vacu imanem9. **V**irtutes ei cu vicijs imanem
no pnt: na modicu sermetu tota massa cor-
rupit. **H**ic debet se pbare qsq. & sollicite pefae

quatu illi desit. et q̄ magnū dāpnū incurrit.
 q̄ p̄ rebz triseūtibz hoc vnde debet eē b̄t̄s p̄dit.
 Valde ergo cauēde sūt nobis lites et cōtēsiōēs.
 q̄ hec sūt opa carnis. et sicut ait ap̄l̄s: q̄ tra-
 lia agūt regnū dei nō possidebūt. Nō nos amo-
 net ī alio loco dices. Nidul p̄ cōtēsiōē aut
ianē glāz. sup̄eioēs sibi iūce arbitriātes. nō
 ea q̄ sua sūt singuli cogitātes: s̄ ea q̄ sūt al-
 teri. Plimū eī valet hec duo ad imouedū li-
tes et generandū discordiā. cū q̄sq; se īseiore oībz
 iudicat: et ea q̄ sūt alii magis q̄ sua p̄p̄a pen-
 sat. In hys eī duobz. hūilitas et cōtēsiō d̄medat.
 q̄ nō solū nō discordiāe solet: s̄ etiā discordan-
 tes ad cōcordiā reducē. Sz q̄ hec q̄ dāi sūt ad p̄-
fectiōēs p̄tinēt: p̄t̄ min⁹ p̄f̄cōs temp̄at s̄uāz. cū
s̄iūgit. Cū si vīa tolerat īfinitas. ut hoc reci-
piatis qd̄ posueritis. ī vno t̄i loco sub cōibz custo-
 dibz habete qd̄ ponitis: ut videt̄ dū ī cōi loco
 iponit. hoc ipm̄ qd̄ ī p̄p̄ios usus suscipit. nō p̄p̄ū
 eē. s̄ cōe credat. Ita sane. ut null⁹ sibi aliq̄ opet.
s̄ oīa opa vīa ī vnu fiāt. maiori studio et frequē-
iori alacritate: q̄ si vobis singuli faciētis p̄p̄ia.
Cōtēsiō eī de qua sc̄ptū ē. q̄ nō q̄rit q̄ sua sūt. sic
itelligit: q̄ cōiā p̄p̄is. nō p̄p̄ia cōibz an̄pōit. Hec
ē causa q̄re null⁹ sibi aliq̄ opet. s̄ oīa opa n̄ra ī
cōi fiāt maiori diligēcia. studio. frequēcioi alacri-
tate q̄ si eēt p̄p̄ia. hec ē unq̄ causa. q̄ cōtēsiō nō
 q̄rit q̄ sua sūt: s̄ cōiā p̄p̄is an̄pōit. Si cōtēsiō nō q̄rit
 q̄ sua sūt: null⁹ n̄rū debet sibi opari. Et si cōtēsiō
 cōiā p̄p̄is an̄pōit. ergo maiori studio debem⁹ opari

coia: q̄ si eēt p̄ia. maior ē ei fructus caritatis: q̄
p̄rietatis. **N**ā qd̄ ocl̄s nō vidit. nec auris audi-
t. nec ī cor hoīs ascendit: hoc p̄pauit deus diligētibz
se. **E**t iō q̄nto apl̄i? rem cōem. q̄ p̄ia v̄a cum
ueitis. tāto vos apl̄i? p̄fice noueritis: ut ī oibz
q̄bz utit t̄nsitoria necitas. sup̄eminent q̄ p̄ma
net caritas. **T**ransitoria quippe necitas utit t̄p̄a
libz rebz. t̄p̄alibz studiis. ī quibz sp̄ debet emi-
nē caritas: qz nichil p̄t placē deo sine caritate.
In caritatis ergo q̄ agim? necē ē ut sp̄ emineat
caritas. qz ip̄a n̄r v̄tutū: ip̄a radix oīm bono-
rū. **H**ec ē via s̄blimior q̄ tendit ad celū: de q̄
paul? ait. **A**d huc excellētiore viā vobis demō-
strō. auxiliū p̄ficiat ī hac caritate. q̄ p̄ amorē dei
cūcta q̄ hui? mūdi sūt despiciat. nichil sibi
retinē appetit: q̄qd̄ habet ī cōe diuidit. **H**ere
p̄ excelsā viā gradit: q̄ calentes t̄rens. mētē
desiderio ad celestia s̄bleuat. **C**aritas ī amore
dei consistit & p̄rimū. Amor dei t̄bz rebz exprimit:
ut nichil r̄maneat ī hoīe qd̄ nō d̄ine laōi sub-
dat. **N**ā deū p̄cipim? dilige ex toto corde: vide
licet ut oēs cogitacōēs n̄as referam? ad ip̄m.
Ex tota aīa: ut n̄r aīe affectioēs dirigam? ad
ip̄m. **E**x tota mētē: ut oēm rōnē q̄ itelligim?
& discernim? habeam? ad ip̄m. **I**n dilcōe p̄rimi
duo seruāda sūt: ut qd̄ tibi nō vis fieri. alteri
ne feceris. **E**t q̄ vultis ut faciant vob̄ hoīes: et
vos facite illis. **E**x hac gēna v̄tute dilcōis in
deū & p̄rimū oēs oriūt v̄tutes. quibz ā utilit?
q̄ sūt appetēda cupim?: ā q̄ vitāda sat vitam?

Ex his duobz articulis congrue diligitur primum
 dum et beneficium fouet: et nulla malicia ledit. In
 omnibus ergo quibus utitur transitoria necessitas debet super
 minere caritas. quia quicquid agimus loquimur aut cogitamus
 ad caritatem dei debet respicere aut proximi: ut in omni
 nostra consuetudine nostre intentionis summa. semper vsetur in carita
 te. In his autem duobus preceptis: tota lex pendet et
 p[ro]ph[etia]. **C**onsequens ergo est. ut etiam cum quis suis fi
 liis. a aliquo necessitate ad se pertinetibus in monasterio con
 stitutus. aliquam contulerit vestem. siue quodlibet ali
 ud inter necessaria deputandum: non occulte recipiat: si
 si sit in presentia propositi: ut in rem communem redactum. au
 nare fuerit prebeat. **I**n communi enim vita nichil licet occul
 te recipi. nichil proprium retineri: sed si quid alicui
 datur reddendum est propositum: ut cum nare fuerit prebeat.
 Sic extinguitur auaritia. superfluitas refecit: et sic nu
 trit caritas. et pauperes sanctam custodit: quia dum non licet
 terrena retinere. cogit animum celestia cogitare. **S**ed
 sunt quidam qui quicquid conturbat: cum ea que ab aliis susci
 piunt. retinere non permittunt. Amant munuscula. de
 leantur in propriis. et sepe ex paucis et vilissimis rebus tam
 toto inardescunt desiderio. ut earum occasione soleant con
 cordiam fratrum conturbare: quod persuasioe dyabolica fi
 eri dubium non est. **C**allidus et hostis. omnium mores et
 qualitates. atque affectus discernit. et in eo vniuersum
 temptat: in quo se magis prouale cognoscit. **N**ec
 cum utrum ex magno vel probo decipiat: tantum
 ut caritatem fratrum infringere valeat. **D**ebemus ergo
 contra hostem callidum cauti et vigilantes esse: atque eius
 laqueos in omni rerum materia prouide. et omnia terrena

q̄bz decipere p̄t cū v̄tute calcare: ut possim⁹ can-
tare ī psalmo. Laq̄us cōtritus ē: et nos libera-
sum⁹. **Sz** q̄a quidā ī hoc capiūt. s̄biuctū ē.
Ad si aliq̄s rē sibi collatā celauit. furti iudi-
cio cōdēmet. **Ap̄ls** dicit. fures ⁊ latrones:
regnū dei nō possidebūt. Furtū eī c̄minale
pc̄m̄ ē: sicut sc̄ptū ē. **Nō** adulterabis. nō
furtū facies: nō falsū testimoniū dices. Quia
ergo it̄ c̄minalia pc̄m̄ deputat: uix canonū
sn̄az sic iudiciū debet quisq; de furto quō de
adulterio. quō de homicidio: quō de falso
testimonio. **Fr̄** go. q̄ rē sibi collatā appetit ce-
lare. inde traditoris locū tenet ī sc̄a eccl̄a. qui
fur eat. ⁊ loculos h̄ns: ea q̄ sibi cōmittebat
a d̄no asportabat ⁊ abscondēbat. Qui tāto vi-
cio cupiditatis ⁊ auaricie exarsit: ut d̄nz suū
sicut ei dyabol⁹ ī cor misēat vendet ⁊ tradet.
Sz appetēdo lucrū mortē iueit: sicut sc̄ptū ē. Dū
sūt lucrū: p̄ueit ad laq̄ū. Tales sūt fructus
auaricie. **Cauēat** go fr̄s ne lucra appetāt. ne
q̄libet rē abscondāt. ne dū suadēte dyabolo tā
detestabile p̄petrēt culpā: iusto ōpotētis d̄i iu-
dicio mortis ⁊ dāpnacois ic̄rāt penā. **Seq̄t.**
Indumēta v̄ra sc̄dm̄ arbitriū p̄posita lauet.
sue a vobis sue a fullonibz: ne it̄iores aīe
sordes cōtrahat mūde vestis nimius appetit⁹.
Quae vestimēta n̄ra sc̄dm̄ arbitriū p̄posita
lauai iussit. ip̄e idē causā sup̄pōit: videt ne
fr̄ sordes ī aīa cōtrahat: si vltimū modū vestes
mudas h̄re cōcupiscit. Tāto eī quisq; poluit

inq: qnto ad iane glaz foris mudat. **C**urue
 ergo debet plati: ne deliquat sbditi p nitorem
 vestiu. **Leonum?** No ei nitor vestiu: s mozu or
 nat dericu. **Un apls nos amonet diceo.** Nolite
 coformai huic scdo: s reformamū i nouitate sen
 sus vri. Na q forma hui? scdi appetūt: forma
 thoris hois no reqrit. **Et qnto extior pulchri
 tudo diligit: tato min? itior amat.** **Hec est at
 ven? spūalis mūdicia:** qua reqrit i nob dō di
 ces. **Lauamū mūdi estote:** auferte malū cogita
 tionū vīarū ab oculis meis. **No ei aut scptia bti
 mūdo corpe:** s bti mūdo corde: qm ipi deu videbūt.
**Et ne quis putaret cum carnis ee oīno refecā
 da: adūgit.** **Lauacrū etiā corpi.** cū ifirmitatis ne
 cessitas cogit. nūme denegat. i s fiat sine murmu
 rōe de cōsilio medicane: ita ut si nolit. iubete pro
 fito sciat qd faciendū ē pro salute. **Si at velit et
 forte no expedit:** sue cupiditati no obediat. **Hec
 sua videt v̄bis aplicis cōcordae:** qā cum carnis
 phibet fieri i desiderijs: i necitate v̄eo no phibet.
Multū ei intest int? cupiditate et necitate: nā qd
 ex necitate ē utile ē: qd ex cupiditate viciū ē. **Sūt
 ei qda q dicūt religioi no cōpete medicanā cor
 pale:** s si diligent attederet: ipi recognosceret.
 q hoc qd māducam? aut bibim? q vestibz ope
 rim. et tremis rebz ad necitate v̄tum: corpalis me
 dicana ē. **Fiat ergo sine mūmure:** de cōsilio medi
 cane. **Et bñ aut ut nolens i necitate cogat volens
 ex cupiditate reymat:** qā necitati. no cupiditati
 obediendū ē. **Na si aliqui nocent:** pdesse cre

dit qd' delcāt. **E**cce quāc hō cupiditati sue obe-
dixē nō debet. qz sepe sic sua ipā cupiditate deci-
pit: ut credat sibi pdesse qd' nocet. Sic fallit hōi-
nes mala cupiditas. sic simulat bonū qd' malū
ē: et qd' pnciosū ē. Ecce qre adeo sacre scripture
dāpnāt cupiditatē ⁊ carnalē delcācionē: qz videt
ad mortē trahūt hōies. dū ipi nescūt. **A**lit. **A**li
qn' etiā si noceat. pdesse credit qd' delcāt. qz iuxta
apli vocē. oportet nos abstinē a carnalibz deside-
riis: que militāt adūsus aiām. Caro qdē cocu-
piscit adūsus spm: s; p disciplinā sps. s; repmē-
da ē cocupia carnis. S; sūt qdā q' rigore sps: a-
li q' mollitiē carnis sup' modū sectāt. Illi dū spi-
tualit' viuē appetūt: aliqui cū viciis et carne ex-
tiguūt. S; sciendū: qz viciis si modū nō habet. in
viciū vtit'. Illi uō q' carnalit' viuē volūt: cū car-
nis cura studet et ipā desideia nutre. **P**onedus
ē ergo utiqz utiqz modus. et cogēdi sūt illi facē
qd' faciendū ē p salute: huius repmēdi sūt. ne faciat
qd' carnalit' cocupiscūt. Salus qdē corpis ad ser-
uendū deo seruāda ē: cupiditas uō carnis re-
stingēda ē. Et qā de maifesta ifmitate locutus ē:
de latēti dolorē s; iungit dices. **D**enuqz si latēs
ē dolor i corpe. faūlo dei dicēt q' sibi doleat: sū-
dubitacōē credat. **I**ure ei credendū ē: quē boni
mores. et scā cōiufacio faūlū dei eē cōmēdant.
Nō ei ex ore loquētū cognoscat veritas ul' falsi-
tas: s; ex fructibz eorū aut dñs cognosctis eos.
Nō sūt fallaces. nō sūt duplices: nō sūt ex illis
q' i corde et corde locuti sūt falsa. **F**aūli dei qles

sunt in corde: tales sunt in ore. **B**ona vita fide dat u-
 bis: mala vita ipsam veritatem facit esse ambiguum. **S**icut
 dubitacione quod credat: quia sicut dubitacione boni sunt.
Servus dei custodit vias suas: ut non deliquit
 in lingua sua. **S**ervus dei timet offendere deum: non
 solum in opere: sed etiam in sermone. **T**ales nos debent
 exhibere: ut quicquid dixerimus credat nobis sicut dubita-
 tione. **V**ita debet commendare sermonem: et bona opera
 testimonium prebent veritati: sicut saluator noster dicit de
 seipso. **S**i in non creditis: vel operibus credite. **O**pera
 igitur que ego facio: testimonium prebent de me. **M**ulti sunt
 ei quibus non credit: etiam cum verum dicunt. **Q**uare
 quia a mali sunt: a in suspitione habent quod mali sunt.
Sed si vita nostra sicut suspitione cepit esse bona: mox
 verba nostra sicut dubitacione credent esse vera. **Q**uanto
 quisque minus bonus est: tanto minus credit ei. **Q**uanto
 cepit esse religiosior: tanto verbis eius maior fides
 adhibet. **E**t quod infirmitatis necias aliquam appetit
 ea que sibi sunt contraria: ideo subiungit. **S**ed tamen sana-
 do illi dolori utrum delat quod expediat: si non
 est certum medicum consulat. **C**redendum est eorum ver-
 bis: nec tamen statim accipendum est eorum desideria.
Nam et servos dei sepe temptat illicita desideria:
 ergo si non est certum medicum consulat. **Q**uare il-
 le: qui de incerto faciat certum. **N**ec mirum si
 medicorum consilia querimus: cum apostolum paulum con-
 silio medicine usum fuisse legamus: nam per epistolam
 suam timotheo precepit dicens. **M**odico vino utere:
 propter stomachum. et frequenter tuas infirmitates. **I**n
 rigore ergo abstinentie discretus magister discipulo

lū tempat: ne scilz frequētibz passioibz fractus
a bono p̄dicatois elanguescat. **B**onū quippe est
ut discipul⁹ sc̄s ex infirmitate fructū pacie reddet.
s̄ utili⁹ eē p̄uidebat apls: si usū medicine ali
quātū conalesces. aliorū aiās deo lucifacēt. **E**x di
uersis at̄ hoīs: utiliora eligēda sūt. **H**ac at̄ auc
toritate fulti. ad hoc medicinā corpale gr̄e debe
m⁹: ut inde maiore fructū deo offerm⁹. **S**eq̄
tur. **N**eq̄ eant ad balnea. siue quocūq̄ ire nate
fuerit: min⁹ q̄ duo ul̄ tres. **N**ec ille qui aliquo
eūdi nccitate habueit. nō cū q̄bz volueit: s̄ cū
quibz p̄posit⁹ eū iusserit ire debet. **P**uidem⁹
bona nō solū corā deo ut ait apls: s̄ etiā co
rā hoībz. **P**pt nos cōscia bona sufficiat nobis:
ppt̄ alios fama nra nō pollui. s̄ pollere debet i no
bis. **Q**ui fidens cōscie sue negligit famā suam
crudelis ē: maxie i loco isto posit⁹. **D**e quo dicit
apls: scribēs ad discipulū suū. **C**irca oēs temp̄m
honorū ap̄m p̄be exemplū. **E**t rursus alibi dicit.
Spectaculū fci sum⁹ mūdo: et angel⁹ et hoībuz.
Qui nos amat̄ gr̄it quid laudet̄ i nobis: qui
nos odit̄ detrahūt nobis. **N**os at̄ i utroq̄ me
dio cōstituti. adiuuāte dño deo nro et vitā nraz
et famā nram sic custodie debem⁹: ut nō eru
besant corā detractoribz laudatoēs. **S**imul ergo
debet̄ ire duo ul̄ tres ppt̄ solaciū: et ppt̄ bone
fame testimoniū. **U**n̄ etiā salomon ait. **D**e soli:
qz si ceciderit: nō habet subleuātē. **S**i fuerint
duo: fouebūt̄ mutuo. **U**n̄ at̄ ait. cū q̄bz p̄posit⁹
iusserit ire debet. scilz ut a plato p̄uideat se

caritas persone: et a subiecto seruet vty obie.
Sequit. Exortaciu autm. siue post equitudine
reficiendoru. siue aliq ibecillitate. siue ecia fe
brabz laboracu. vni alicui debet iungi: ut ipse
de cellario petat. quod cuiq opus ee pspexerit.

Eligend e fr timēs deū. q̄ cū ifmos maxi
mā carā habeat. et qd opus eis fuerit mustrāe
student. et eo affcū eis deseruiat: ac si ipse dno
suo ihu xpo deseruaret. **Ipse ei dicitur** erit i iu
dicio. **Infirm** fui: et visitastis me. **Et iterum.**

Ad vni ex mūnis meis fecistis: m̄ fecistis.
Debet ergo forciores portae ibecillitate ifmo
rū. **Sic ei diuina caritas adūplet:** teste paulo

q̄ dicit. **Alter alterius onera portate:** et sic ad
implebitis legē xpi. **Lex xpi e dilcō.** Dilcōis of
ficiū e. iuicē onerā n̄m portae. diuisa uō tpa
diuise ifmitates faciūt: ut onerā n̄m portem i
iucē. **Ridul at sic pbat amicu:** q̄ oneris amici
portacio. **Sz et ipse ifm** q̄ p deo ei seruiat. p̄
sare debet et suape caue: ne supfluitate sua a
ipantia sibi seruietē cōtristet.

Student ergo deo
grās agē: ne ifmitas q̄ data e ei ad purgaci
onē aie: vertat i augmētū culpe. **Sive autē**

q̄ cellario. siue q̄ vestibz. siue q̄ codicibz pponit:
siue mūnure seruiat frābz suis. **Tales se**
extubeāt ut ea caritate frābz suis deseruiāt. ne
ipi i m̄stero sibi cōmūso peccent i mūnure: nec
alios p suā negligēciā faciāt mūnure. **Grāue**
pacm e mūnure. **Gregorius.** **Nullus q̄ mūn**
mūrat regnū celorū accipit: nullus q̄ accipit m

murne pt. Salomon. Discordia fatu q̄i tota car
ri: fenu portat q̄ minuit. Tales sūt fr̄es mlti
i cōgregacōe: q̄ carni sue subditi nūq̄ cessant a
minuire. Apl̄s. Neq; minuiueitis sicut quidā
minuiuerit: et a serpētibz perierit. Quare a
serpētibz: Na serpens venenosus ē: et oīs q̄ mu
munt. venenū dyaboli habet i lingua. Iacobus.
Lingua iquetū malū ē: plena veneno mortifero.
Caue dū ē ergo nobis a minuire: ne mortifero
et dyabolico veneno peream. Codices certis
hora singulis diebz petāt. Extra horā q̄ perierit:
nō accipiat. Superius p̄cipit orōnibz istae ho
ris et t̄pibz cōstitutis. t̄pa ergo distinguenda sūt:
quibz orāe et legē debeam. De ope q̄ alibi a
monuit ut nulls sibi opet aliqd: s; oīa opa i v
nū fiāt et i cōi. Hec tria cōmedat nob regula. q̄
aīe valde sūt nccia. scilz orōne lāone et opacio
ne. nā orōne mūdā. lāone iſtrum. opacōe
btificam: sicut sp̄s sc̄s ait i psalmo. Labores
manuū tuarū qz maducabis: bt̄s es et beneti
bi eit. x̄. Qz at p̄cipit ut codices singul diebz
petāt: p̄ hoc assiduitatē legendi cōmedat. Fre
quet̄ debet legē seruis dei. valde ei utilis ē di
uina lāo: nā p̄ dīnā lāonē discim qd caue
qd agē. quo tendē debea. Hūc p̄s ait. Lucerna pe
dibz meis v̄bū tuū dñe. P̄ lāonē sensu et itelles
augēt. Lāo nos ad orōne iſtrum et opacionē:
ad cōteplatiuā vitā nos iſormat et actiuā. To
meito bt̄s vir iſcbit: q̄ i lege dñi meditat die
ac nocte. Hec sūt arma videlz lāo et opacio.

quibus dyabolus expugnat: hec sunt instrumenta quibus etiam beatitudo acquiritur. Hys armis vicia concipiuntur: hys alimentis virtutes nutriuntur. Sed quando a laetione cessat. debet manuum operatio subsequi. quia otiositas inimica est anime. et antiquus hostis quem a laetione. siue ab oratione. siue ab operatione vacante inuenit: facile ad vicia rapit. **P**er usum namque leuissimum discetis quod sit et vos viuatis: et alios quod sit docentis. **P**er usum orationis et vobis et hys quibus caritate conuicti estis: prodesse valebitis. **P**er manuum operationem et corporis macerationem et viciis alimenta negabitis. et vris necessitatibus subuenietis: et habebitis unde necessitate patientibus porrigatis. **V**estimenta vero et calciamenta quoniam fuerint indigentibus necessaria: dante non differunt sub quorum custodia sunt que possunt. **H**oc ei est quod superius dicitur est. ut sine murmure fratribus suis seruiant: nam quando differunt necessaria dante. faciunt fratres murmurare: et sic fuit occasio peccati. **S**tudeant ergo fratribus seruire propter deum. et ministrare congruis temporibus necessaria. et hoc faciant sine murmure. sine tristitia. sine dilacione: sed cum magno gaudio et hilaritate. quia hilariter dato re diligit deus. ut omnes secundum quod opus est eis secundum modum congregationis et possibilitatem loci habeant: et eis que seruiunt sit maior in misericordia in domino. **I**ndumentis vero et calciamentis clericorum congrue seruandum est modum ne preiosa vel nitida super modum sunt. aut nimis abiecta et vilia: nec habentia compositiones plusquam decent: nec in compositiones ultra quam oportent. **T**alia ergo sunt: ut religionem sibi comedet et

honestatē. **C**aveat q̄o fr̄es q̄bz neciā m̄stent. ne
q̄d expetāt īportune ul' supflue. nā q̄qd sup
fluū habet: mortiferū ē illis. **P**endāt qm̄ ea
q̄ expēdūt oblatiōes sūt fidelū: p̄ redēptiōe p̄m̄
rū. **E**t iō nō gloriēt talibz sup̄tibz uti. s̄ ma
gis timeāt qd̄ ī veteri testamēto de sacerdotibz
dcm̄ ē: uq̄tatē ppli eos debet portāre. **E**t iō cū
magno t̄iore s̄ eos solliciti sūt. q̄m̄ donis p̄
ticipāt: q̄ magnū piculū ē. **S**alubus ē at̄
paupibz xp̄i sicut iam sup̄ dcm̄ ē sp̄ m̄m̄ egē:
q̄ plus habet. **N**ā vñ paupes eim̄? nisi penu
ria p̄t̄ deū eq̄nūm̄iter tollēm? **A**ntū ergo
meminim̄? nos illicita cōmisisse: tātū oportet
a licitis abstinē. **P** angustā eī portā cōtēde
it̄nē debem̄? ut ad latitudinē celestū gau
diorū p̄t̄igē valeam̄. **N**ā q̄to arctiorē vitā
hic agim̄? p̄t̄ d̄m̄: tātō maiorē gl̄az posside
bim̄? ī celo. **L**ites aut nullas habeatis. aut
q̄ celerrime finiatis. ne ira crescat ī odiū.
et trabe faciat de festuca: et aiām faciāt ho
micidā. **S**ic eī legitis. **Q**ui odit fr̄at̄e suū:
hōicida ē. **S**ic paulatī crescūt vicia. **S**epe
cū ab ocioso sermōe l̄guā restringē nolim̄?
ad noxia labim̄: in aliquā ad m̄mura et detrac
tiōes decidim̄? plerūq̄ ad lites et cōtēciones:
inde ad irā et odiū. **E**t iuxta salomōis vocē. dū
negligim̄? corrigē m̄ma: p̄labim̄ ad maiōa.
Dū ergo vicū ex vicio nascit̄: uq̄tas p̄logat.
Nic p̄p̄ia ait. **D**e q̄ trahitis uq̄tatē ī funiculis

vāntis. Et psalmista. Plongauerit iugitate sua:
 dñs iustis cōcidet ceruices peccōrū. Prīmū ergo
ōino auerēdū ē peccātū: meli⁹ ē ei auerē q̄ emēda-
re. Et si p̄ fragilitatē peccāie cōtingit: facile
 culpa corrigit̄ que cito cognoscat. Hic ē q̄ dñs
de muliere ad serpētē dicit. Ipsa cōtēt caput tuū.
Caput serpētis cōtēt: qm̄ peccātū ibi corrigit̄ ubi
 nascat. Debet q̄ q̄sq̄ eē sollicit⁹. ut mox ibi se
 sciant emendare: ubi se nouerit deliquisse.
Quintū itest it̄ festucā et trābē: tantū distat
it̄ uā ⁊ odiū. Odiū ei ē ira iueteata. q̄ q̄ ex
 vetustate ip̄a tātūde accepit: ut merito trābes
 appellet. Sciē ei p̄t ut si irascis hōi velis cor-
rigi: si at̄ odeis. nō potes eū velle corrigē. P
 im̄ metis ocul⁹ turbat: p̄ odiū etiā extinguitur.
Un̄ ap̄lo. Et odit frēm suū: i teneb̄s vadit. Nulli
 ei irascēti ira sua videt̄ iusta. Un̄ ab oī idigna
 cōe cito redeūdū ē ad māsuētudis lenitatē. nā
 p̄tinax mot⁹ facile i ei⁹ odiū trāsit: cui nō celeit̄
 ignoscat. Un̄ subdit. Exāq̄ cōuicio ul' male-
dicto. ul' etiā cōmū obiectu aliquē lesit. memi
 nēt satisfactioē q̄toā⁹ curare qd̄ fecit: et ille
 q̄ lesus ē sine disceptacōe dimittere. Grāuit̄
offendit: q̄ cōuicio ul' maledicto aliquē ledit.
Ap̄lo aut. maledicti regnū dei nō possidebūt.
Et dñs i euā. Qui dixerit frī suo fatue: ius
erit gehēne ignis. Debet ergo sicut q̄ fuit deli
 quit q̄ fuit penitē. atq̄ ab eo quē lesit toto cor
 de. tota humilitate veniā postulare: et ille q̄ les⁹
 ē sū disceptacōe dītē. ysidorus. Et frēm suū

tardius sibi rōsiliat: deū sibi tardius placat.
Frustra ei sibi deū p̄ciāi q̄rit: q̄ cito placāe
negligit ī p̄ximū. **Sz** sūt quidā. q̄ de suis me
ritis cōfidentes: pigre ī se deliquētibz veniā
p̄stāt. **Sz** nichil p̄ficiat eē illesū a culpa. q̄ nō
ē pat̄s ad veniā. dū potius her magna sit
culpa: qm̄ tardius r̄larant p̄cā f̄na. **Veritate**
testate didicim⁹. qz seru⁹ q̄ decē milia talenta
debebat: cū p̄niaz agēt. absolucione debiti
a dño accepit. **Sz** qz cōseruo suo cētū ei dena
rios ei debenti debitū nō dimisit: et hoc ius
suis ē exigi qd̄ ei fuit iā dimissū. **Ex** qbz d̄cis
iā cōstat. qz si hoc qd̄ ī nos deliq̄t ex toto corde
nō d̄ttim⁹: et illud rurs⁹ exigit: qd̄ nobis
iā p̄ p̄niaz d̄ssū fuisse gaudebam⁹. **Si aut̄**
iūce se leserit. iūce sibi debita r̄larare debe
būt p̄t̄ orōnes v̄ras: quas utiqz q̄to crebro
res habetis. tāto sāctiores h̄re debetis. **Coti**
die deo dicim⁹ ī orōne: d̄tte nobis debita
nr̄a r̄. **Ex** si debitoribz nr̄is. id ē q̄ ī nos per
cāt nō d̄ttim⁹. cū deo dicim⁹ d̄tte nob̄ sic⁹
nos d̄ttim⁹ p̄p̄a orōne nr̄a ī culpam: et deū
adūsū nos ad iracūdiā icitam⁹: et p̄p̄i⁹ idua
m⁹ maledictionē sup̄ nos potius q̄ b̄ndictio
nē. Sic q̄ fit ut orō q̄ debebat eē salub̄s sit
noxia: et p̄cā nr̄a q̄ debuim⁹ minue orā
do augem⁹. **De** cotidiais at̄ leuibz breui
busqz p̄c̄is. sine qbz her vita nō ducat: coti
diana orō fidelū satisfacit. **Eorū** ei ē dicere
p̄r̄ nr̄ q̄ es ī celis: q̄ iā tali p̄r̄ gnati sūt ex

aq̄ et spū s̄cō. Delet oīno hec orō cotidiana
 minutiq; pat̄a: delet etiā illa a q̄bz vita fi-
 deliū etiā sc̄leate gesta. s; peitēdo ī meli? mu-
 lta discedit. S; quēadmodū veniat dicit d̄itte
 nobis debita nr̄a. qm̄ nō desūt q̄ d̄ittat: ita ve-
 niat dicat. sicut et nos d̄ittim? debitoribus
 nr̄is. id ē fiat qd̄ dicit: qm̄ elemosina ē hōi
 petēti veniā ignosce. **C**avulta q̄de sūt gr̄ia
 elemosinarū. que cū facim? adiuuam? ut d̄it-
 tat nob̄ pat̄a nr̄a: s; nichil mai? ē ea q̄ qd̄ d̄it-
 tim? ex corde qd̄ ī nos quisq; peccauit. ayin?
 ei bonū ē erga eū eē beniuolū. siue etiā ei ex-
 libe b̄nificiū q̄ tibi nichil malefecit. s; illud
 m̄ltogitandus et maḡficētissime boītat̄is ē. ut
 etiā īmiciū diligas. et ei q̄ tibi malū vult sp̄
 bonū velis. faciasq; qd̄ posses: et audias di-
 cētē ihm̄. Diligite īmicos vr̄os. b̄nifacite
 hys q̄ oderūt vos: et orate p̄ hys q̄ p̄sequū-
 tur vos. **S**; tñ p̄fciō ē ista filiorū dei. quo
 q̄de se debet extendē oīs fidelis: et hūanū
 aīm ad hūc affectū orādo deū. secūq; agēdo
 luctando p̄duce. **T**ame q; hoc tā magnū bo-
 nū tāte multitudis nō ē q̄ tā nos credim?
 exaudiri: cū ī orōe dicat. d̄itte nobis debita
 nr̄a. **P**aul dubio sponsiois hūmōi v̄ba ī-
 plent: si homo q̄ nodū ita p̄ficiat ut ita dili-
 gat īmiciū: tñ qm̄ rogat ab hōie q̄ ī eū pec-
 cauit ut ei d̄ittat. d̄ittit ex corde: q; etiā sibi
 rogati utiq; vult d̄itti cū orat et dicat. d̄itte

nob' debita nra sic et nos dntim' debitoribz
nris. id e. sic dntte nob' debita nra rogantibz:
sic et nos dntim' rogantibz debitoribz nris.
Ia vero q' eu i que peccauit hoiem. si suo pcc'o
mouet ut roget. no e adeo deputad' iunicy:
ut eu dilige ita sit difficile. ut difficile erit
qn iunicias excebat. Quisq' at nec rogati
et pcc'a sua peitenti ex corde suo dntit. nullo mo
estiet a dno pcc'a sua dnti: qm no pt meturi
veritas q' dicit. Si dimiseritis hoibz pcc'a eoz:
dntet et vob p' v' pcc'a v'ra. Si at no dimise
ritis: nec p' v' dntet vob pcc'a v'ra. Qui at
no vult dntte fci: n' spet orois effem. **C**ave
lior e at q' q'uis ira sepe teptet. tn ipeitane
festinat. ut sibi dntat cui se fecisse agnoscat
iuria: q' qui tardius irasat. et ad venia pe
tenda tardius iclinat. **N**o nullos ira cic'
accedit facili' deseit. no nullos tardi' como
uet: s' diuici' tenet. Alii at qd e neq'us et cic'
irauidie flamas accipiunt et tardi' deponunt.
no nulli vo has et tarde suscipiunt: et cic' amitt
tut. In quibz qtuor modis loz liqdo agnoscat.
q' ad tranquillitatis bonu vltim' plo q' p'mo
appropinquat: et i malo t'ra' superat. **C**du
ta go sit iacuidie culpa p'sem? i p' qua du ma
suetudo amittit: silitudo supne ymagis vici
at. P' ira itaq' sapia pdit: ut quid quo ve oz
die agendu sit. oino nesciat. P' ira iusticia r
liquit: sic' septu e. **I**ra vni: iusticia dei no

opat. **P**urā grā vite socialis amittit: sic sapi-
 tu ē. **N**oli eē assiduus cū hoīe iacūdo. ne dis-
 cas semitas ei⁹: et sumas scandalū aīe tue. **N**ā
 q̄ se ex huāna racione nō tēperat: necē ē ut bes-
 tialit⁹ sol⁹ uiuat. **A**liqñ at̄ ira man⁹ nō extendit:
 s̄ i maledictiois iacula liguā vtit. **N**ōnūq̄ vō
 dū accensus aīm⁹ a cōsuetā locucōe nō r̄stringit:
 p̄ accessū t̄pis a p̄ximī dilectioē p̄c̄t⁹ sepat. et
 accōres stimuli ad mētē veniūt: et cause que
 ḡmuis exasperat̄ oriūt. atq; i iati odio festuca
 i timbē vtit: dū ira i odiū p̄mutat. **V**erem se-
 pe a p̄xiō despiciat: dedignam iurias vbi tolea-
 re. **S**i cōtingat iurgiu fortasse cū p̄xiō: erubef-
 cām⁹ p̄ores satisfacē. **C**or q̄ppe carnale dū hui⁹
 moī glaz q̄rit: huūilitatē respuit. **E**t plerūq; il-
 le hō q̄ iussat discordat̄ sibi r̄cōsiliari appetit:
 s̄ ire ad satisfaciēdū p̄or erubescat. **D**esem⁹ sc̄a
 capitis nr̄i. **E**cce it̄ nos et deū discordiā peccā-
 do facim⁹: et tñ ad nos de⁹ suos legatos p̄xiō
 misit: ut nosip̄i q̄ peccauim⁹ ad pacē dei roga-
 ri veiam⁹. **E**rubescat igit huāna s̄bia: cōfū-
 dat q̄sq; si nō satisfaciat p̄xiō p̄xiō: qñ post
 culpa nr̄az ut ei r̄cōsiliari debeam⁹. et ip̄e qui
 offensa ē legatis it̄uenientibz obsecrat deus.
Qui at̄ nō vult petē veniā. a nō ex aīo pe-
tit: s̄ i causa ē i mōstio. ecia si in nō p̄iciat.
Cū dñs cure tm̄ habeat r̄cōsiliatiois nr̄e. ut
 p̄ccat̄ munēa sua r̄liq; aīe altr̄e ⁊ ip̄sā r̄ma-
 ne. atq; it̄rūpi mysteria sua. donec tu eas ut

resoluas iacūdiā. distiguas ūnuccias cū frē
tuo: nos hoc ipm nō erubescam? s̄ dies ml
tos patim manē ūnuccias. et trahim? sic
funē lōgā discordiā. Nō ēi iacūdos tm̄ ⁊ ma
licie mēores punit de⁹. s̄ ⁊ eos q̄ irascētes. a
offensos pacare negligūt ⁊ cōtēpnuūt. qm̄ hu
qdē q̄ pati vidēt ūuriā. necro dolet ⁊ iras
cūt: q̄ vō fecerit. n̄ doloris n̄ ūurie aliq̄ ge
rūt. Ob hoc q̄ hūc q̄ ab iacūdiā lib̄ ē. addu
cit ad illū q̄ i doloē ē et q̄ lib̄ nō ē: ostēdēs q̄
cūis hui⁹ noxa penes hūc magis ē q̄ pccī
causa ē. Nec sic q̄dē emēdam. Pmittim⁹ ei
eciā p̄ rebz nullis cōstai frēs. et q̄i nil ma
li fecerim⁹ de satisfactioē negligim⁹: et obli
uoi tradim⁹ culpā. atq̄ i tps̄ lōgū p̄trali pati
m̄: ignorātes q̄ tāto lōgiōz eit nobis pena:
q̄to lōgiōz ⁊ discordia. **U**bi ēi amuicia p̄
manet. nil facile credit. nil facile recipit: qd̄
disadiū possit opai. Si vō nos sel̄ ūnuccie oc
cupauerūt. oīa q̄ frūt q̄ dicūt q̄ audiūt. ita ac
cipiūt ⁊ itelligūt: ut ad maiōes ⁊ lōgiōres
p̄ficiāt ūnuccias. Si q̄ at̄ mali: hoc solū cre
dit ⁊ cōfirmat. Iubet q̄o donū dñs etiā an̄ al
tāe ⁊ p̄us r̄cōsiliari fr̄i. ut ex hoc discam⁹. q̄
si n̄ illo tpe quo ad m̄stiuū dei videm⁹ acade.
r̄cōsiliacoēz dissilari a differri patit de⁹: q̄to
magis i alyis tpebz hoc curai iubet. **S**i for
te accidit irasā: mādat ut s̄b ip̄o die ul̄ iacū
diā nrām. ul̄ ūnuccias nrās finiam⁹. In hoc

resoluas iacūdiā. distiguas ūnuccias cū frē tuo: nos hoc ipm nō erubescam? s̄ dies ml
tos patim manē ūnuccias. et trahim? sic funē lōgā discordiā. Nō ēi iacūdos tm̄ ⁊ ma
licie mēores punit de⁹. s̄ ⁊ eos q̄ irascētes. a offensos pacare negligūt ⁊ cōtēpnuūt. qm̄ hu
qdē q̄ pati vidēt ūuriā. necro dolet ⁊ irascūt: q̄ vō fecerit. n̄ doloris n̄ ūurie aliq̄ ge
rūt. Ob hoc q̄ hūc q̄ ab iacūdiā lib̄ ē. adducit ad illū q̄ i doloē ē et q̄ lib̄ nō ē: ostēdēs q̄
cūis hui⁹ noxa penes hūc magis ē q̄ pccī causa ē. Nec sic q̄dē emēdam. Pmittim⁹ ei
eciā p̄ rebz nullis cōstai frēs. et q̄i nil mali fecerim⁹ de satisfactioē negligim⁹: et obli
uoi tradim⁹ culpā. atq̄ i tps̄ lōgū p̄trali pati m̄: ignorātes q̄ tāto lōgiōz eit nobis pena:
q̄to lōgiōz ⁊ discordia. **U**bi ēi amuicia p̄manet. nil facile credit. nil facile recipit: qd̄
disadiū possit opai. Si vō nos sel̄ ūnuccie occupauerūt. oīa q̄ frūt q̄ dicūt q̄ audiūt. ita ac
cipiūt ⁊ itelligūt: ut ad maiōes ⁊ lōgiōres p̄ficiāt ūnuccias. Si q̄ at̄ mali: hoc solū cre
dit ⁊ cōfirmat. Iubet q̄o donū dñs etiā an̄ altāe ⁊ p̄us r̄cōsiliari fr̄i. ut ex hoc discam⁹. q̄
si n̄ illo tpe quo ad m̄stiuū dei videm⁹ acade. r̄cōsiliacoēz dissilari a differri patit de⁹: q̄to
magis i alyis tpebz hoc curai iubet. **S**i forte accidit irasā: mādat ut s̄b ip̄o die ul̄ iacū
diā nrām. ul̄ ūnuccias nrās finiam⁹. In hoc

181
ei cōstingim' p̄cepto illo q̄ ait. Sol nō occidat s̄
iācūdiā vīaz. Nos ecōn nō hoc cōtēti sum' ut
iācūdiā ul' solis occasū p̄ducam' s̄ q̄ isidias
iūce struim'. s̄n rebz s̄n v̄bis supplātae cu
piētes p̄rios. iūce mordētes iūce comedētes:
q̄d utiqz apta vesania ē. Ad eī salūd faciūt
isam' & deōnio r̄pleti. n̄ mēbra sua morsibz
laniant. Frustra ē q̄ i mōstio q̄ discordiā ha
bet cū fr̄e suo. q̄ n̄ deū placat sacrificiis: n̄
p̄ficiē valet boīs opibz. P̄m vob a v̄b duris
oribz p̄ate. Salomon. R̄nsio mollis frangit
iū: sermo dur' excitat furorē. Itē. Dulce v̄
bū iūicos mitigat: aīcos mltiplicat. Et pau
lus. Vos q̄ sp̄itales estis iſtruite hui' mōi: r̄.
Caueāt q̄ s̄a viri a duris v̄b. Quē si emis
sa fuerit ex ore v̄o: nō pigeat ex ore ip̄o p̄
ferre medicamēta. v̄n fr̄a sūt vulnea. P̄mū
ē q̄d sūope caue' debem': ne v̄b duris aliq̄e
cōturbem'. Et si i hoc aliq̄n peccam' ex fra
gilitate. oportz cōtinuo ad satisfactiōē festi
nāe: et cōn durū sermonē p̄ferre dulcē atqz
placabile: ut vuln' cōmocois sanet medicina
hūilis cōfessiois. S̄ sic p̄durim'. meli' ē an
caue' vicū: q̄ postea emendāe cōmissū. Ideo
seru' dei sp̄ debet ponē custodiā ori suo. ut nō
deliquat i lingua sua. et tūc maxie q̄n cōsistat
p̄ccōr adūsus eū. videt' aliq̄s calūpnios' & i
iurios'. sic sūt mlti s̄bi & iūidi. q̄ nō cessant
irritae fāulos dei. Ergo si ē t̄ itellec'ty r̄nde

pr̄io tuo. ¹ sin autē sit man⁹ tua s̄ os tuū: ne ca-
piais v̄bo idisciplinato. ⁊ cōfidais. **¶** Quā autē
necessitas discipline ī moribz cohercedis. dicere
vos dura v̄ba cōpellit. si etiā ip̄i modū vos ex-
cessisse sentitis. nō a vobis erigit. ut a vob̄ sub-
ditis veniā postuletis: ne apud eos. q̄s oportet
ēe s̄biectos. dū nimū seruat hūilitas. te-
gedi frāgat auctoitas. **¶** Plerūq; hoc magnus
doctoribz cōtingit: ut q̄ alta caritate feruet. mo-
dū correctiois exaggeret. ⁊ lingua aliqd qd nō
debet dicat: qz mētē dilcō qntū debet īflamat.
¶ In bñ p̄ moysen dñs p̄cipit dicēs. Si q̄s cū a-
mico suo abieit simpli ī siluā ad ligna cedē-
da. ⁊ lignū securis fugerit manū. ferrūq;
lapsū de manubō aicū ei⁹ p̄cussit ⁊ occide-
rit: hic ad vnā p̄dcarū vrbū fugiet. ne
forte p̄xim⁹ ei⁹ cui⁹ effus⁹ ē sanguis dolois
stimulo p̄sequat ⁊ cōphēdat eū: et p̄cuiat
aīaz ei⁹. Ad siluā quippe cū p̄rio im⁹ dū cū
q̄libz p̄rio nr̄o ad itūenda delicta nr̄a cōti-
m. **¶** Et simpli ligna succidim⁹: cū deliq̄cū
vicia pia itēcōe īsecam⁹. S; securis manū
fugit: cū sese īcrepacio pl⁹ q̄ n̄cē ē aspitatē
p̄trahit. Ferrūq; de manubrio p̄silit: cū de
correctioe sermō durior p̄cedit. Et aicū p̄cui-
ens occidit: qz auditore suū plata cōtūelia a
spū dilcōis īficiat. Corrupti nāq; mēs ad odiū
p̄rūpit: si hūc imodeāta īcrepacio pl⁹ q̄ de-
buit addiat. S; is q̄ īcaute lingua p̄cutit. ⁊ p̄ri-

mū extinguit. ad tres nō ē ut urbes fugiat.
 ut i una earū defensū uiuat. qz si ad pūe la
 mēta cōsū i unitate sacmēti sub fide spe ⁊ car
 itate abscondit: eius ppetrati homicidij nō te
 net. Cūq; etiā exticti pxim⁹ uēit et eū iue
 nit nō occidet. qz cū district⁹ iudex aduene
 rit. q̄ sese nob p nē nrē cōsorcū adiūrit. p
 culdubio de ratu culpe uindictā de eo nō ex
 petet: q̄ sub ei⁹ uerā fides spes ⁊ caritas ab
 scōdit. Itē sōdit. **Sz tū petenda ē uenia ab**
oīm dño: q̄ nouit eos quos plus iusto forte
carpitis. q̄nta beniuolētia diligatis. **Ali**
qñ excedit mod⁹ zelo malicie. aliqñ zelo ius
ticie. plerūq; ex studio p delibeatā locutionē:
plerūq; p excessū sermoīs. Dñs at nō tū itē
dit simonē: q̄ itētionē. Uicius q̄ culpa dimit
tit: q̄ neq; studio malicie ppetrat. **Nō at**
carnalis: s; spūalis int̄ uos debet eē dilcō.
Sūt nonnulli q̄ diligūt pxiōs. s; p affectū cog
natiōis ⁊ carnis: qbz tū hac dilcōe sac̄ eloquia
nō cōdicūt. Sz aliud ē qd̄ spōte ipendit nē:
aliud ē qd̄ pceptis dñicis ex caritate debet obie.
Iu nimirū pximū diligūt. et tū illa sblimia
dilcōis p̄mia nō assequūt: qz aōrē suū nō spūa
lit. s; carnalit̄ ipendūt. Oypotētis dei nos eē
discipulos. sola caritatis custodia pbat. In ipē
aut. In hoc cognoscēt oēs. qz mei estis discipuli:
si dilectionē habueitis ad iuicē. Que dilcō
si ueniat cor nr̄m implet. duobz moīs oñdi solet.

scilicet si amicos in deum: et inimicos propter deum diligamus.
Sepe autem in dilectionis ymaginem erga inimicum meum fal-
litur: sequitur illum diligere falso arbitrat. Sed tunc in-
imici dilectio vacat custodit: cum nec de profectu illius
deicimus: nec de ruina illius letamur. **A** duobus quippe
preceptis incipit caritas: sed se ad invidia extendit. **U**ni-
us namque legis inuicem: dilectio dei est et proximi. Sed dilectio
dei ad tria distinguitur: quia ex toto corde. ex tota anima.
ex tota fortitudine diligere conditor iubet. **Q**uia in re
non dicitur esse. quod dicitur in se cum deum diligere precepit. non so-
lum narrat ex quo sed etiam informat ex quanto. cum sub-
iungit ex tota fortitudine. ut videlicet quod profectus deo pla-
cere desiderant: sibi de se nichil relinquat. **P**roximi autem
dilectio a duobus preceptis derivat: cum per quedam ius-
tum dicitur. **N**on ab alio tibi odium fieri: unde ne al-
teri hoc facias. **S**ic per semetipsum veritas dicitur. **Q**ui-
e vultis ut faciant vobis homines: et vos eadem facite
illis. **Q**uibus duobus scilicet utriusque testamenti manda-
tis. per unum malicia conpescat. per aliud benignitas
progat. ut quod non vult pati quisque non faciens cesset
a nocendi opere: et rursus bonum quod sibi fieri appetit
impendens erga utilitatem proximi se exerceat ex
benignitate. **S**ed hec nimirum duo dum sollicita inter-
tione cogitantur. et cor ad invidia virtutum iniusticia exten-
ditur: ne vel ad inferenda que non debet desiderius que-
ta meum ferueat: vel erga exhibenda que debet oratio
resoluta torpescat. **N**am cum auerit alteri facere que nequaquam
vult ab altero quam tollere: sollicita se intertione cum
sperat ne sebia eleuet. et usque ad despectum proximi

animi deiciēs exaltet. ne abicio cogitacōez lau /
 et: cuiq; hāc ad appetēda aliena dilatat. angus /
 tet. ne cor luxuria polluat. et sibiētū desideris /
 p̄ illiam corripat: ne uia exaspēt. et usq; ad p̄fe /
 rendā cōtūeliā iplāmet. ne iuidia mordēat. et /
 alienis felicitatibz emula sua se face cōsuat: ne /
 imodeata liguā loq̄atō p̄thāt. eāq; usq; ad /
 lasaniā obtrictōis extēdat. ne odiū malicia /
 exatet: et os usq; ad iacula maledictōis urritet. /
 Inisū cū cogitat ut altei ea faciāt q̄ ip̄a sibi ab /
 alteo fieri expectat: p̄esat nimirū ut malis bo /
 na. et boīs meliōā r̄ndēat. et erga p̄aces mā /
 suctudinē lōganimitatis exhibeat: ut malicie /
 peste lāguētibz graciā benignitatis ip̄ēdat. ut /
 discordes pace muniat. et cōcordes ad cōcupiāz /
 v̄e pacis accēdat: ut idigētibz nōcīa t̄buat. ut /
 errātibz viā r̄tūdis ondat. ut afflictos v̄bo /
 et cōpassiōē mulceat. ut accēsos ī huiusmōi de /
 sideris iūreparacōe iſtingat: ut min⁹ potētū /
 rōanacōe mitiget. ut opp̄ssorū āgustias q̄to /
 p̄ualet ope leuet. ut foris obsistētibz opponat /
 paciāz. ut it⁹ sibiētibz exhibeat cū paciā dis /
 ciplinā: ut erga errata subditoz sic mā sue /
 tudo zelū tēpet. q̄tin⁹ a iusticie studio nō euer /
 uet. sic ad v̄lacionē zelus ferueat. ne t̄n̄ pieta /
 tis limitē feruēdo t̄iscēdat: ut iſtos b̄nficiis /
 ad amorē puocet. ut gratos quosq; m̄steris ī /
 amorē seruet. ut p̄iorū mala dū corrigē nō /
 valet taceat: ut q̄cūq; corrigi loquēdo possit. /
 cōsensisse se silēcio p̄tmescat. ut sic ea q̄ tacet

coler. ne tñ i aīo vū⁹ doloīs occultet: ut sic ma-
liuolis mun⁹ benignitatis exhibeat. ne tñ p gūz
a iure vītūdis excedat. ¹ ut cōn p̄rios bona q̄
p̄ualet i pendat: s̄ her i p̄edēdo nō timent. ² ut
sic i boīs q̄ exhibet tūoris p̄cipiū pauent. ne
tñ a bono exicio torpescat: ut sic q̄ possidet t̄
buat. q̄tū⁹ q̄ta sit largitas i mūnētōis attē
dat. ³ ne cū trena largit. sua pl⁹ q̄ nō ē i o
piā cogitet: et i oblatōe mūnēis cūitatis lumē
t̄facia obscurat. **Hū** g^o lex dī mlt̄plex dī. ⁴ q̄
nimirū vna eadēq; cūitas si mētē plene cepit:
hāc ad iūua opa mlt̄iformit̄ accedit. ayulti
plex ē g^o ista lex dei. ⁵ q̄ singul⁹ vērū articul⁹ nō
p̄mutata cōgruit: et causis variatibz nō vāia
ta cōiūgit. **Cui⁹** nimirū legis mlt̄plicatōe. bñ
paul⁹ oñdit. **Cūitas** paciēs ē. benigna ē. **ic.**
Posito t̄p̄ p̄i obediāt: mlt̄o magis p̄sbitero.
q̄ oīm vīm curā gerit. **Obīa** sola v̄ty ē. q̄ cētis
v̄tutes mētē i se it: i fertasq; custodit. **Samuel.**
ayelior ē i q̄t obīa q̄ v̄ctiē. ⁶ q̄ p̄ v̄ctiās alie
na caro mactat: p̄ obīaz p̄ia volūtas i ligit.
Salomō. **Vir** obediēs loq̄t v̄ctōias. ⁷ q̄ dū alie
ne voci hūilit̄ subdūm: nosmetipōs i corde su
peām⁹. **Nob⁹** q̄ppe obīa usq; ad mortē seruāda
p̄cipit. **P** obīaz nūq; malū fieri: aliqñ at bo
nū qd agit p̄ obīaz debet i m̄itti. **Sz** q̄ nō
nūq; nobis hū⁹ mūdi p̄spa. nōnūq; v̄es i u
bēt adūsa. ⁸ sciēdū sūope ē. q̄ obīa aliqñ si
de suo aliq; habeat nlla ē: aliqñ at si de suo
aliq; nō habeat nūma ē. **Nā** cū hū⁹ mūdi p̄

capit successu. cū loq̄ superior ip̄at. is q̄ ad pa-
 p̄eda hec obedit. v̄tute ob̄ie sibi euacuat: si ad
 hec etiā ex ap̄o desideio āhelat. **R**ursū cū
 mūdi huius despectu p̄cipit. cū p̄bra adipisci et
 cōtuelie iubet. nisi hoc ex seip̄o aīm̄ appetat.
 ob̄ie sibi meritū minuit: q̄ ad ea q̄ i hac vita
 despecta sūt. iūit̄ nolēs q̄ descēdit. Debet ergo
 ob̄ia i adūsis ex suo aliqd̄ h̄re. rursū i p̄s-
 pis ex suo aliq̄ oīo nō h̄re: q̄tū i adūsis tā-
 to sit gl̄osior. q̄nto d̄no ordini etiā ex desidio
 iūgit: et i p̄s̄us tāto sit v̄tilior: q̄nto a p̄nti-
 p̄a quā d̄nity p̄cipit gl̄a. fūdity ex mēte sepa-
 t̄. **I**n nouis at̄ mētibz ornāmētū sp̄ ob̄ie iū-
 git: d̄no attestāte q̄ ait. **Q**ues mee vocē meā
 audiūt: et ego cognosco eas: et sequūt me. **P**-
 fecto r̄dēptoi suo nō obedit q̄ inocēs nō ē: et
 inocēs ēē nō p̄t q̄ obēdie cōtēp̄nit. **U**t q̄ aut̄
 ta ista seruet̄. et si qd̄ seruātū min⁹ fuit. nō
 negligēt̄ p̄teiret. s̄ ut emēdādū corrigēdūq̄
 curet. ad ip̄ositū p̄cipue ptinebit. ut ad p̄sbi-
 terū cui⁹ ē apud vos maior auctoitas referat:
 qd̄ modū ul̄ vires ei⁹ excedit. **A**d hoc quidē
 data sūt ista p̄cep̄ r̄gularia ut cūcta seruet̄: et
 si qd̄ seruātū min⁹ fuit: oportet ut cūcā emē-
 det. Nō ei possū aliq̄ negligēt̄ p̄teire: s̄n̄ pi-
 culo aīe nr̄e. Ea eī vouim⁹ sp̄alit̄ tenē: et scd̄z
 ea viuē uitauim⁹. **E**t p̄s̄ ait. **T**u mādaſti mā-
 data tua custodiri n̄s. **E**t ap̄ls. **S**i q̄s totā legē
 seruauit. offendat at̄ i vno: oīm̄ facty ē ius.

Præbit aut ad propositum. et ad eum qui custos est ordinis.
ut ad presbiterum cuius maior est auctoritas. id est ad
abbatem vel priorem esse debent: quoniam pro se secundum canonice
regulam non potest diffinire. **¶** Et si in congregatione ubi est or-
do canonicorum. non est prior vel abbas sed episcopus: ipse pres-
biteri nomine designet. **¶** Ad hoc etiam prelati in ecclesiis
sunt constituti. ut bene ordinata custodiant. errantem cor-
rigant. vitam et mores subditorum verbo et exemplo co-
ponant: apostolice formam sequentes quam ait. **¶** Argue obse-
cra increpa. in mutando temporibus tempora: timoribus blandi-
menta. **¶** Indisciplinatos et inquietos debent durius ar-
guere: obediētes mites et patientes ut in melius pro-
ficiant obsecrante: negligentes et contempnentes et super-
bos a increpet a corripiat. **¶** Neque dissimulet peccata
delinquentium. sed mox ut ceperit oriri. radicem ut
pervaleat aperit: memores periculi hely sacerdotis de
filio suo. **¶** Honestiores atque intelligibiles prima et
secunda ammonitione corripiat. et ipsos et duros corde.
sibi et inobediētes verbo et castigacione in christo uicio
peccata coerceat: sciētes illud. **¶** Stultus uero non corri-
git. **¶** Et iterum. **¶** Pate filium tuum uigam: et liberabis
animam eius a morte. **¶** Ipse uero qui uobis presert: non
se existimet potestate dominare. sed caritate seruire
te felice. **¶** Nam qui ita presert ut gaudeat de potestate
domini. non sunt veri pastores sed incenarii: et
huius magis preesse appetunt quam prodesse. non querunt
animarum fructum. sed temporale lucrum: non celestem gloriam.
sed terrenum honorem. **¶** De talibus dicit dominus in euangelio. **¶** Amen
dico uobis: receperunt mercedem suam. **¶** Qui uero ita

p̄sūt ut gaudeat de seruitute ciuitatis. q̄i tenet
 exēplū veri pastoris et boi. q̄ uenit ministrare nō
 ministrari. et dare aiām suā p̄ multis. Illi uerū plati
 sūt. et scdm̄ deū curā regim̄is agūt. q̄ ad h̄
 t̄m̄ laborat ut plures secū ad deū trahāt: et
 quos delat̄ on⁹ nō honor. et ciuitas nō potes
 tas. seruit⁹ i⁹ pensa alijs: nō suscepta ab alijs.
 Iuxta qd̄ paul⁹ dicit. Cū esse liber ī oibz. oim̄
 me seruū feci: ut plures lucrifacerē. Qui t̄n
 p̄t auctoritatē regim̄is hōrand⁹ ē a s̄bditis:
 vñ ⁊ s̄bdit. Honore corā uob̄ p̄lat⁹ sit uob̄is.
 Nō salz hōrāi debet: qz xp̄i uices ī mōsterio
 tenet. Vñ ⁊ ip̄e dñs pastoribz ait. Qui uos au
 dit me audit: et q̄ uos spernit me spernit. De
 bet ergo serui dei suū hōrāe m̄gr̄m: cui⁹ p̄
 aōre dei sup̄ se suscepit magistrū. Qui t̄n
 q̄to plus honorat extius. tāto oportet ut am
 pli⁹ deū timeat. atqz semetip̄m despiciens:
 eos a q̄bz honor i⁹pendit. sibi ī cogitacōe p̄po
 nat. Vñ bñ s̄biuctū ē. Timore corā dō. sub
 stant⁹ sit pedibz uis. Hic sc̄ptū ē. Quanto ma
 ior es: huilia te ī oibz. Et iterū. Duce te cō
 satuerit noli extolli: s̄ esto ī eis q̄i vn⁹ ex il
 lis. Et dñs ī euā. Ois q̄ se exaltat huilia
 bit: ⁊c. Tāto quippe maior quisqz ē apud
 deū: q̄nto ē huilior apud semetip̄m. Sz q̄
 lis debeat eē ī moribz audiam⁹. Curā oēs
 seip̄m honorū opm̄ p̄beat exēplū. Sic eī
 alios p̄cedit ordine. ita eos p̄cedē debet sc̄ta

te: ut ei⁹ exēplo discāt s̄bditi q̄lū vīuē de
beāt. **Corruptat īquietos. cōsolet pusilla
numes. suscipiat īfimos: paciēs sit ad oēs.**
**Qui locū tenet regimūs. mala nō debet
infre s̄ tolerāre. ut ex sua māfuetudīe iacū
dos valeat mitigāre: q̄ medicū aiārū ē. Cōn
passioēs viciōrū debet opponē medicamēta
vītutū. ita scilz ut p̄us mores oīm diligēt
īq̄rat: ut qd cuiq̄ infre debeat agnoscat.**
**Disciplinā libens habeat: metuendū ipo
nat. Et q̄uis utrūq̄ sit necessariū. tñ plus
amāi a vobis appetat q̄ timeri: s̄ cogitās
deo se p̄ vobis redditurū eē rōnē. Cipria
n⁹ martir. Disciplina ē morū ordiata correpc
tio: et maior p̄cedētū p̄m r̄gulais obserua
cio. Oportet ut doctor eccl̄iasticū sapiēs sit
et disciplinatus: q̄ tūc r̄cē alius disciplinā ipo
nit. cū ip̄e discipline viuūt: cū ex seip̄o tra
hit magistriū qd exercet ī alio. In disciplina
p̄seuerate. v̄ba sūt apli ad hebreos: et t̄p̄ filius
offert vobis se de⁹. Et q̄s ē fili⁹. quē nō cor
rupt p̄r. St at̄ hec duo nociā. ut r̄cōr suis ex
habeat subditis. t̄iōrē scilz et aōrē. t̄iōrē scilz
eis q̄ sup̄bi et rebelles et dure mētis sūt: aōrē
eis q̄ hūilit et deuote et libēt deo deseruiūt.
Et q̄uis utrūq̄ nociū sit. tñ pl⁹ a vob̄ amāi
appetat q̄ timeri: q̄ placet q̄to pl⁹ diligit. tñ
to libēt⁹ audit: et magis placet deo illa ser
uit⁹ q̄ fit ex volūtate et aōrē: q̄ illa q̄ fit ex**

tiore. **P**ropterea dulcis magister discipulis suis ait. **N**on dico vos seruos: sed ancillos. Non enim vult deus ut eum
 timeamus: tempus dominum serui. sed vult ut eum diligamus: tempus
 patrem filii. et ut precepta eius faciamus: non timore pe-
 ne: sed amore iusticie. **H**oc autem cogitare debet spiritus qui
 iudex est animarum. quia se habet iudicem deum. ut re-
 gimus curam tanto sollicitius agat: quanto se ratione
 redditurum pro sibi commissis apud districtum iudicem
 presat. **V**alde enim sollicitus in bono opere: si quisque
 in actibus que agit spiritus cogitat de extremo fine. **U**n-
 de scriptum est. **I**n omnibus operibus tuis memorare nouissimam tuam:
 et ieternum non peccabis. **U**n deus vos magis obedi-
 do. non solum vrum sed etiam ipsius miseremur: quod iter
 vos quanto in loco superiore. tanto in piculo maiore
 vsat. **I**n piculo magno vsat: quisque in re-
 gimus loco sublimat. **N**am quanto gradus superior:
 tanto casus piculosior. **E**t cui plus committit: ab
 eo plus exigit. **G**rande piculum est sibi et aliis
 viuere. temporalia sicut et spiritualia prouidere. sic sui curam
 agere. ut alios non negligat: sic de aliis cogita-
 re. ne seipsum obliuiscendo derelinquat. sic prou-
 idere temporalia. ut non refragescat a spiritualibus: sic
 inardescere ad spiritualia. ut sit sollicitus de temporalibus.
In ergo debet subditi prelati amplius obedire:
 unde magis videt eum pro ipsis laborare. **Q**uod cum fa-
 ciunt. non solum sui miserentur: sed etiam ipsius. **S**ui. quia
 animas suas saluant. **S**criptum est enim. **M**iserere anime tue
 placens deo. **I**psi quippe qui preest miserentur: quia
 omni eius obediendo alleviatur. **C**um enim scriptum sit. si

lis sapiens letificat prēm. t̄nto pl⁹ gaudet
et libēci⁹ laborat spūales prēs p̄ filius: q̄to
eos videt spūalibz obtinere disciplis. **Do**
net dñs ut obseruetis hec oīa. t̄nq̄ spūal pul
chritudis amatoēs. et bono xp̄i odore de
bona cōiūfacōe frangrātes: nō sicut seru sub
lege. s̄ sicut liberi sub grācia cōstituti. **Ap**
te p̄ l̄cōnē subdit orō. Sic ē ei legē et p̄di
care. quō agrū seīnāe: sic ē orāe. quō semē
opire. Sicut q̄ seīnat ī agro si hoc arando
opire dissimulauit. veniūt volucres ⁊ totū
quod seīnatū ēē videbat diripiūt: ita qui ī
agro cordis sui seīna vbi dei psalledo legēdo
et p̄dicādo aspserit: nisi postea ī corde orā
do reclusit et quodāmo coopueit. veniūt vo
lucres. id ē cogitacōēs hui⁹ seculi volatice et
vane: et rapiūt qd̄ ī ore fuit seīnatū. Nō p̄
l̄cōnē et p̄dicacōem sp̄ orandū ē: ut semē dei
sp̄ maneat ī corde et fructificet ī opacōe. Bñ
āt ait: t̄p̄ spūalis pulchritudis amatoēs. Nō
ei p̄nt īpleri oīa hec r̄gulaia p̄cepta nisi per
āōrē iusticie. q̄ ē spūalis pulchritudo aīe. Ne
mo ei iūto bñ agit: etiā si bonū ē qd̄ agit.
Ex vō subdit. bono xp̄i odore de bona cōiūfa
cōe frangrātes: p̄tinet ad bonā vitā. ⁊ bonā fa
mā. Vñ apls. xp̄i bon⁹ odor sum⁹ deo: ī omī
loco. Seru sub lege sūt. q̄ ex t̄iore dño deser
uiūt. libei sub grā: q̄ ex āōrē īplet dñā mā
data. Grā dei diffusa ē ī cordibz nr̄is p̄ sp̄m

san q' daty e nobis: implet lege. Iusto no e lex
 posita. Vbi ei sps dnu: ibi libertas. Ut at via
 madatoru dei libe curram?: dilatatu cor in
 mitate di habea?. Ut at vos i libello hoc. tñ
i speculo possitis ispicere: ne p obliuione aliq
negligat: semel i septiana vob legat. Io le
si frequet p'cipit: quaten9 meorut teneatur.
 bto iacobz dicit. Qui p'sperit i lege p'fca cu
 tatis. q' p'maseit no auditor obliuiosa fca s
 fca opio: hic bto i fca suo eit. Et bn huc libel
 lu dicit speculu. q' i eo tñ i speculo ispicere pos
 sum9 quales sum9: siue pulchri siue fedi. su
 iusti siue iusti. vtru quisq' nrm egulauit vi
 uat. vtru p'ficiat an deficiat: vtru deo place
 at an displiceat. Scriptura quippe sacra nram
 nobis itiore ipmitat ymagine. ondit q' formo
 su. a q' deforme sit i aia: et qualis pulchri
 tudo iusticie debeat obseruari. qlit vutu de
 cor debeat copoi: et qlit vicioru maculas oport
 teat absterri. Prauoru usus e mala sp age.
 et q' egerut nuq' retractae: q'q' at faciut. ceu
 mēte p'risent. Ac con sca viri i scripturis sacis co
 tidie seipos no cessat ispicere: vita sua. mores q'
 suos vigilat pensae. Et si aliq' deforme. ul' i co
 positu. ul' i ordiatu iuenerit. mox sedm qd scip
 tu videt reformae q' copone studet: q'ten9 sca et
 imaculati corā dno deo tā i corpe iueiant q' i
 aia. Io psalmista ait. Tūc no confundar: cū p'sper
 ero i oibz madatis tuis. Et ap'lus nos amonet

dicēs. **R**enouamū spū mētis vrē. Et iterū. **N**ost
iteior hō r̄nouat de die i die. **V**n̄ apte s̄būgn̄
tur. **E**t ubi vos iueneitis ea q̄ sc̄pta sūt facie
tes. agite gr̄as d̄no honorū oīm largitori. **E**
Gr̄arū actio p̄r luminū a nobis sp̄r debet: a
quo oē datū optimū. ⁊ oē donū p̄fctm̄ teste sc̄p̄
tūa descēdit. **N**eō ē ei dōis dei beaty: q̄ donā
ti existat i gr̄aty. **A**pl̄s. **Q**uid ei habes qd̄ nō ac
cepisti. **E**t si accepisti. q̄ gl̄aris q̄ nō acceperis.
Merito ergo d̄no deo nr̄o gr̄as age amonem: ut
agnoscat hō si q̄ b̄n̄ viuut dei gr̄a se h̄re: et ut
p̄ficiat i dilcōe iusticie nō aliūde cōsecutū. **Q**ue
cogitacio p̄m̄ s̄at. **I**ps̄a ē ei illa sapiā q̄ pietas vo
cat: q̄ colit p̄r luminū. **C**olit at̄ sacrificio laudis.
Actioibz gr̄arū: ut cultor ei⁹ nō i seip̄o. s̄ i illo
gl̄et. **U**bi at̄ sibi q̄cūqz v̄m̄ videt aliquid deef
se. d̄oleat de p̄terito. caueat de futuro: or̄as ut si
bi debitū d̄ittat. ⁊ i tēptacionē nō iducat. **E**x
plicat cōmentū hugonis de sc̄o victore: in regulā
beati augustini yponensis epi. **I**ncipit tracta
tus domini anselmi epi: de pacē et cōcordia cum
proximis. ⁊ de obediētia ad prelatos. et de puri

Necessariū m̄te cordis ad deum.
valde est. cū fratribz pacē habē
et p̄cordiā: prelato obedire:
deo mundiciā cordis exhiberi.
Cū proximis nāqz idipsū de
bem⁹ sentire: ut vnanimē
vno ore honorificem⁹ deū. **P**relato cōuenit